

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/217/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

428/2015. számú (XI. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) az **I. rendű panaszos és törvényes képviselője, a II. rendű panaszos**¹ 2015. április 17-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. november 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos beadványát, 2015. április 17-én elektronikus levélben a panaszos törvényes képviselője, a II. rendű panaszos terjesztette elő, a panaszosokkal szemben 2015. április 12-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszbeadvány szerint az I. rendű panaszos 14 éves, fiatalkorú, agysérült, enyhén fogyatékos. A panaszosok a velük szemben a Kerületi Rendőrkapitányság által tanúsított embertelen bánásmódot miatt kívánnak panasszal élni. A beadványban előadták, hogy 2015. április 12-én a II. rendű panaszos éppen mosott, illetőleg készítette a gyermeke ruháit, amikor a fia, K. J. hazajött, és azt mondta, hogy: „apu itt vannak a rendőrök a szomszédban, és kérdezték, hogy tudok-e valamint az ott lerakott személyről, vagy ismerem-e a tulajt, mondta, hogy nem.” II. rendű panaszos ezután megkérdezte a fiától, hogy mi történt, melyre a fia azt válaszolta, hogy „valami szemét miatt kiabálás van a szomszédban. Felhívta a fia figyelmét, hogy semmibe se szabad belefolyjni, intézzék el őket. Majd a fia bezárta kaput, azonban mikor

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

visszament arról tájékoztatta az édesapját, II. rendű panaszoszt, hogy „apu azt kéri a szomszédnő, hogy gyere már ki, mert meg akarják lincselni a szomszédok, és nagyon fél, egyedül van otthon a kicsi gyermekeivel, a férje nincs otthon.” II. rendű panaszos állítása szerint, semmi kedve nem volt beavatkozni az eseményekbe, azonban a lelkiismerete azt sugallta, hogy legalább nézzen ki. Így kiment a ház elé, átnézett a kerítésen, majd üvöltést hallott, illetőleg egy sovány nőt látott, három kicsi gyermekkel. II. rendű panaszos kiment a kapun, hogy közelebből is szemügyre vegye azt, hogy mi történik valójában. Az említett nő ott állt egyedül a gyermekeivel, azt kiabálta, hogy fél, valamint tőle pár méterre rengeteg szomszéd, nők, illetőleg férfiak a legfajtalánabb szavakat használva. II. rendű panaszos állítása szerint egy I. nevezetű, hatalmas termetű hölgy volt a hangadója az egész cselekménynek. II. rendű panaszos megelégedve ezt a helyzetet, azt kiabálta a szomszédoknak, hogy: „Mit akartok ti egy 5 kilós nőtől?” Álláspontja szerint, ekkor már őt is olyan fajtalan szavakkal illeték, hogy az az emberi tűréshatárt teljesen kimeríti, mint például „cigány, köcsög, tetű” stb. Ezt követően II. rendű panaszos közelebb ment hozzájuk, és abban a helyzetben is azt kiabálta, hogy: „I. nem lehetne ezt a dolgot diplomatikusan elrendezni?” A szomszédok erre ismételten trágár szavakkal illeték II. rendű panaszoszt. Mind ezután II. rendű panaszos azt mondta: „I. vidd el a szemetet és megnyugszanak a kedélyek, miért nem a tulajdonosra hívtátok a rendőröket, amikor kiszállították a szemetüket ide és miért nem a tényleges szemétkerakót fenyegetitek, terrorizáljátok, miért egy 5 kilós nővel szemben vagytok ilyen bátrak, embertelenek?” II. rendű panaszos véleménye szerint, lehetetlen volt beszélni a szomszédokkal, mivel nagyon indulatosak voltak. Mind eközben I. és férje J., valamint a gyerekük B., a többi szomszédokkal körbe vették II. rendű panaszoszt. Ekkor odament hozzá a lánya és fia K. J., mely alkalmat kihasználta I. és E. B., hogy a vassal tűzdelt motoros kesztyűjével egy hatalmas ütést mért II. rendű panaszos fejére, melynek eredményeképpen felszakadt a bőr a szeme fölött és ömleni kezdett a vér a fejéből. Ezután J. és B. ütlegetni kezdtek. II. rendű panaszos próbált védekezni, a fia J. is próbálta védeni, ellökni róla J.-t és B.-t. Eközben I. azt kiabálta: „Tegyétek el láb alól a bűdös cigányt!” T. J. állítása szerint, több ütés a fiát érte. Az I. rendű panaszos eközben azt üvöltötte, hogy „hagyjátok békén apukámat, mit képzeltek magatokról.”, majd oda állt II. rendű panaszos mellé, ezután pedig J. őt is arcon ütötte. Az I. rendű panaszos elfutott, azonban J. utána szaladt, majd II. rendű panaszos is utánuk sietett. J. azt kiabálta a panaszosnak, hogy „téged is megöllek te cigány kis k***a”, eközben I. azt kiabálta a másik fiának, hogy „hozd ki a baseball ütőt és a viperát”, a panaszos emlékezet szerint, fegyvert is említett. II. rendű panaszos ezt követően arra figyelte fel, hogy egy vipera bot volt B. kezében, J. kezében pedig egy baseball ütő. Majd egy rendőrautó érkezett meg nagy sebességgel. II. rendű panaszos úgy véli, hogy talán ez mentette meg őt attól, hogy komolyabb tragédia történjen vele. A beadvány szerint, I. kikapta B. kezéből a viperát, J.-tól elvette a baseball ütőt, majd visszaadta a fiának T.-nak, aki elbújt az utcán parkoló saját terepjárójuk mögé, és kihasználva a helyzetet bedobta a házuk udvarára az eszközöket, melyeket később a rendőri intézkedés alatt a szomszédjuknak vitték át.

II. rendű panaszos hangsúlyozta beadványában, hogy egyedül volt annyi emberrel szemben, valamint fia és az I. rendű panaszos senkit sem ütöttek meg, csupán védeni akarták őt. Továbbá elmondta azt is, hogy E. B. karate bajnok.

II. rendű panaszos megjegyezte azt is, hogy egy vita kellős közepé csöppent bele, annak sem kiobbantója, illetőleg sem érintette nem volt. Egy váratlan eseményhez ment ki tájékozási szándékkal, bármilyen eszköz nélkül. Azonban a „lincshangulat”, amit tapasztalt, arra kényszerítette, hogy szóljon az „5 kilós 3 gyerekes anya érdekében. A támadók vélhetően ezt sérelmezték, ami miatt verekedés alakult ki.

A beadvány szerint, a rendőrség helyszínre kiérkezése után, először egy rendőrautó két rendőrrel érkezett a helyszínre, ezt követően érkezett meg a többi rendőr. II. rendű panaszos álláspontja szerint a rendőrök hozzáállása a történetekhez szélsőséges és megosztott volt. A rendőrök többsége a támadókhoz ment, meghallgatták őket, illetőleg nevetgéltek velük, miközben két rendőr a panaszosokat hátraszorítva tartották. Mindeközben megérkezett a mentő. II. rendű panaszos próbálta vázolni a helyzetet a rendőröknek, azonban őket nem érdekelték. Ekkor már rengeteg rendőr volt a helyszínen. T. J. fia többször kifogásolta a rendőrök hozzáállását, melyre annyi volt a válasz, hogy „fogja be a pofáját, vagy rosszul járhat!” Majd hosszú várakozás után a panaszosokat elszállították a M. Kórházba. II. rendű panaszos nem tudja, hogy miről is beszéltek pontosan a támadók a rendőrökkel, annyit hallott csupán, hogy a támadók kérdezték a velük lévő rendőröktől, hogy ki mehetnek-e dohányozni, amelyre a rendőrök azt válaszolták, hogy „ha nem szöktök meg, akkor nyugodtan.” II. rendű panaszos is kérte a rendőröktől, hogy engedjék ki, mert szeretne rágyújtani, azonban őt csak kísérettel engedték ki a dohányzóhelyre. Ráadásul, amikor az I. rendű panaszos mosdóba szeretett volna menni, egy férfi rendőr jelenlétében használhatta a mosdót.

A beadvány alapján, a kórházban tartózkodás során II. rendű panaszos azt tapasztalta, hogy az egyik rendőr leült a támadók fiatalabb tagjához, és hosszasan beszélgetett vele, valamint hangosan nevetgéltek. A rendőrök elfogultsága egyértelműen tapasztalható volt. Az orvosi ellátást követően a panaszosokat előállították a Kerületi Rendőrkapitányságra. II. rendű panaszos elmondása szerint kb. fél óráig tartózkodtak a kapitányság folyosóján, amikor jött két rendőr és utasították őket, hogy menjenek velük, mert átadják őket a fogdába. II. rendű panaszos azon kérdésre, mely szerint erre mi szükség van, a rendőrök azt válaszolták, hogy ezt az utasítást kapták. Majd II. rendű panaszost falhoz állították, átmotozták, illetőleg elvettek minden nála lévő dolgot. II. rendű panaszos könyörgött, hogy beszélhessen a parancsnokkal, hogy az I. rendű panaszost ne helyezték el a fogdában, mert beteg, és kiskorú. Erre azt felelték, hogy : „tegye össze a két kezét, hogy őt nem teszik be a cellába, de a fogda előterében lesz fogva tartva, amúgy sem tart sokáig.” II. rendű panaszos ezt követően azt kérdezte, hogy a verekezésben résztvevő másik családtagot is előállították-e, melyre a rendőrök igennel válaszoltak. Azonban a II. rendű panaszos állítása szerint, a rendőrök nem állították elő a támadókat, a fia mesélte el neki utólag, hogy mialatt ő várakozott kint a panaszosok fogva tartása alatt, a támadók kijárhattak dohányozni, kávéztak a folyosón, több rendőrrel „pacsiztak”. Az egyik rendőrrel puszi váltás is történt, ez a rendőr amikor észrevette, hogy a támadók ott ülnek a folyosón, odament hozzájuk, és kérdezte tőlük, hogy mit keresnek ott. I. nevén szólította a rendőrt, majd válaszolva a kérdésre elmondta, hogy: „a szomszéd cigány g***k megtámadtak minket”, eközben a rendőr kezét fogott J.-sal és B.-val, I.-t pedig megpuszította. I. kérdezte a rendőrtől, hogy „tudsz-e segíteni abban, hogy B.-t kihagyják az ügyből, mert a cigányok miatt ütni kell, B. ütötte meg elsőként, majd utána kezdte ütni J. is. A cigány egyedül volt a kiskorú r***c lányával és fiával, de ők nem szóltak bele, de ha beleszóltak volna akkor kaptak volna ők is. Félttem, hogy B. megöli a cigányt, de engem ez nem érdekel, attól félek, hogy B.-nak a sportolói karrierjét veszélybe sodortuk e miatt a бүдös cigány miatt.” II. rendű panaszos fia hallva ezt a beszélgetést, elővette a telefonját és megpróbálta felvenni a további részét, azonban csak minimális részét sikerült rögzíteni, mivel egyrészt észrevették, másrészt lemerült a telefon. Amikor észrevették, hogy rögzíteni szeretne volna a beszélgetést, halkabban kezdtek kommunikálni. A rendőr ezt követően többször bement az ügyeletei szobába, ki-be futkosva és mindig mondott valamit I.-nek. Ezután odament hozzájuk egy másik rendőr, aki, mint utólag kiderült a panaszossal szemben brutálisan viselkedett. Kérdezte a rendőr I.-től, hogy B. hogy áll a sporttal, II. rendű panaszos

állítására szerint, valami kínai kifejezést használhatott, feltehetőleg a sportra irányuló szakkifejezés volt.

Mind eközben panaszosok a fogdában voltak. Abban a helyiségben, ahol az I. rendű panaszost tartották fogva, egy ablak volt nyitva, ami az utcára nyílt. Az I. rendű panaszos elmondta édesapjának, hogy többször látta a támadókat a rendőrök társaságában nevetgélve dohányozni. II. rendű panaszos többször jelezte, hogy szeretne kimenni a mosdóba, valamint dohányozni. Több órás fogva tartása alatt, több alkalommal kérte az őrköt, hogy legalább az I. rendű panaszost vigyék fel a folyosóra, hogy ne kelljen neki ott a fa széken éhen szomjan egyedül lennie. II. rendű panaszos arra is felhívta a rendőrök figyelmét, hogy a panaszos agya sérült, és ha kimerül, akkor leállhat a légzése. Azonban a rendőrök nem foglalkoztak kéréseivel. Az I. rendű panaszos többször szeretett volna mosdóba menni, de a rendőrök nem engedték, illetőleg vizet is kért, azonban azt is megtagadták tőle, egy-két órát meg is fenyegette őt. Az egyik órát a következőket mondta az I. rendű panaszosnak: „Te egy rafinált lány vagy, hallom, hogy valami seprűnyéllel megütötted egy haveromat. Ha én lettem volna a helyében, kikaptam volna a kezedből, és agyonvertelek volna, és biztos elkenődött volna a földön. Nyugodt lehetsz, apádtól el leszél véve, intézetbe kerülsz, és pár év múlva mész a börtönbe.” Eközben az I. rendű panaszos jelezte, hogy ő nincs jól, és kérte, hogy nyissanak ablakot. Az őrköt erre gúnyos megjegyzéseket tett, nevezetesen „Engem nem fizet meg ennyire az állam, én nem fagyoskodom”, majd egy vascsőre mutatott, ami ott volt a helyiségben, és hozzátette, hogy: „én most szívem szerint ezzel a csővel fejbe vágnálak, és biztos belefutnál a véredbe.”

A beadványból megállapítható, hogy a több órás fogva tartás alatt, több órát váltotta egymást. II. rendű panaszos véleménye szerint egy rendőr volt toleráns, aki nem tett fenyegető, gúnyos megjegyzéseket a panaszosra. Az I. rendű panaszos többször kérte a rendőröket, hogy engedjék ki a mosdóba, valamint adjanak neki vizet, azonban nem tettek eleget kéréseinek. A mosdó, ahová elengedték volna, egy nyitott helyiség volt mellette a fogdán. Egy iskolás beteg lánynak megalázó lett volna ilyen körülmények között, férfiak társaságában mosdóba mennie. Az I. rendű panaszosnak soha életében nem volt még része ilyen megalázó helyzetben. A panaszos a fogva tartása alatt embertelen körülmények között volt, megszűnt emberként létezni.

A panaszosok a panaszbeadványban sérelmezték továbbá az I. rendű panaszos kihallgatásának körülményeit is. Amikor felvitték kihallgatásra, II. rendű panaszost nem engedték a közelébe, melyet azzal indokoltak, hogy ő is gyanúsított, valamint az ügyvéd sem volt jelen a kihallgatáson. A kihallgatás elején a nyomozó hatóság tagja arról tájékoztatta az I. rendű panaszost, hogy nem köteles vallomást tenni, azonban, ha nem tesz vallomást azzal elismeri a rá rótt bűncselekmény tényét. Az I. rendű panaszos testvére K. J. próbált közbe szólni, de a nyomozó hatóság tagja azt mondta neki, hogy ne szóljon közbe, mert ki lesz küldve és nem lehet bent a panaszos kihallgatásánál.

A panaszbeadvány alapján a panaszosok kifogásolják azt, hogy a panaszos fogva tartása alatt, az egyik rendőr vázolta, hogy II. rendű panaszos valamint a I. rendű panaszos felfegyverkezve mentek oda a kapitányságra. II. rendű panaszos kifogásolja továbbá, hogy az I. rendű panaszost fogva tartották, miközben az elkövetők szabadon mozogtak a kapitányság épületében, kávéztak, kijárhattak az utcára dohányozni.

II. rendű panaszos megjegyezte, hogy a panaszos az édesanyját elveszítette, így csak T. J. van számára, azonban most mégis a jog eszközével hamisan keresztbe török gyerekként azt a

kevés lehetőségét is, ami esetleg lehetett volna. Továbbá elmondta azt, hogy nemrég súlyos műtéten esett át, emiatt nem is verekedett volna csak úgy „hobbiból”, ha nem szükséges mindenképpen. A panaszosok sérelmezik azt is, hogy meggyanúsították őket garázdaság bűncselekmény elkövetésével, holott ő papucsban és pólóban ment ki egy elfajult helyzethez. T. J. úgy véli sértettként kellene szerepelnie az ügyben neki és a lányának. T. J. álláspontja szerint messzemenőig hazugság az, amit állítanak a panaszosról, s mind ezt csak azért, hogy védjék a karatézó gyerek karrierjét. Az I. rendű panaszos a vele szembeni gyanú megfogalmazását irreálisnak tartja, hiszen egy cicanadrágban volt, és egy vékony pólóban, ezért sérelmezi a felfegyverkezve történő elkövetés minősítést.

A panaszosok összességében sérelmezik az egész eljárás jogosságát, a gyanúsítást. Állításuk szerint, ha valamelyik népcsoportot utálják, azonnal akadnak követők, lényegtelen, hogy iga-e vagy sem a történet. Azt hiszik el, a mit el akarnak hinni, még akkor ha a valósághoz semmi köze.

2) II. rendű panaszos 2015. május 1-jén előterjesztett panaszkiegészítésében mellékelte az I. rendű panaszos orvosi vizsgálatáról 2015. április 12-én készített ambuláns lapot, mely szerint OMSZ szállította az ambulanciára, az I. rendű panaszos elmondása szerint általa ismert személy bántalmazta, mely során az arca sérült, továbbá eszméletvesztése nem volt. A felvétel ideje az ambuláns lap szerint, 2015. április 12-én 16 óra 57 perc. Az I. rendű panaszos státusza az ambuláns lap alapján, az arcán jobb oldalt a járomcsont felett enyhén duzzadt, nyomásra érzékeny. Tudata tiszta, durva org. neur. eltérés nem észlelhető. Nyaki mozgások szabadok. Mellkasa, hasa fiz. neg. Gerinc, medence stabil. Végtagok épek. KÉM intact.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez is. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) B. D. r. törm. 2015. április 12-én készítette el jelentését az elfogás végrehajtásáról, melyből a következők derülnek ki.

B. D. r. törm. jelentése szerint, 2015 év április 12 -én 15 órakor az I. rendű panaszossal szemben az 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv) 29. § (1) bekezdése szerint igazoltatást, valamint az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, illetőleg az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint szándékos bűncselekmény tetten érest követő elfogást fogatosítottak.

A jelentés szerint a személyes szabadság korlátozásának helye: A Kerület A. utca ... szám alatti helyen. Az intézkedés során B. D. r. törm. kényszerítő eszközt nem alkalmazott.

B. D. r. törm. az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint, 2015. április 12-én 8 órától 20 óráig II.-es gépkocsizó járőrszolgálatot látott el a Kerület illetékességi területén ... hívónévvel. A régió ügyeletese 14 óra 50 perckor arra utasította, hogy jelenjen meg a Kerület A. utcánál, mivel bejelentés érkezett onnan verekedésről. A fenti címen 15 órakor jelent meg, ahol felvette a kapcsolatot a bejelentővel, E. J. I.-nével, aki elmondta, hogy a fenti napon azért hívta ki a rendőröket, mert az egyik szomszédja D. L. P.-né szemetet rakott le a házuk elé. Ezt követően arról is tájékoztatta B. D. r. törm.-t, hogy a barátnőivel beszélgetett az utcán, amikor arra lett figyelmes, hogy egy másik szomszédja, D. L. P.-né főbérője II. rendű panaszos rohan feléjük, és közben azt kiabálta, hogy „Miért kell megfenyegetni D.-t?”, majd

szóváltásba keveredtek. A bejelentő előadta azt is, hogy ezután a házból kiszaladt hozzá a férje E. J. I. és a fia E. B. Ők ketten szintén vitába keveredtek II. rendű panaszossal, majd verekedni kezdtek. A verekedés közben az I. rendű panaszos is megjelent a helyszínen, aki először egy kést hozott magával, azonban azt az apja elvette tőle. Ezt követően egy téglát és egy seprűnyelet hozott magával. A téglát E. J. I. felé dobta, de nem sikerült eltalálnia, a seprűnyéllel pedig háromszor megütötte E. J. I. karját.

Ezt követően B. D. r. törm. meghallgatta E. B.-t, aki elmondta, hogy arra figyelt fel, hogy édesanyja E. J. I.-né szóváltásba keveredett az egyik szomszédjukkal. Ketten az édesapjával, E. J. I.-vel édesanyja segítségére siettek, ők is szóváltásba keveredtek II. rendű panaszossal, ezt követően pedig összerokkadtak. Elmondta továbbá, hogy a verekedés közben a panaszos is megjelent a helyszínen, aki először kést hozott magával, és közben azt kiabálta, hogy „hagyjad apa, majd én elviszem.”, azonban a kést az apja elvette tőle. Ezután a panaszos egy téglát, illetőleg seprűnyelet hozott magával. E. B. azt is hozzátette, hogy a verekedés közben.

Ezután B. D. r. törm. E. J. I.-t is meghallgatta, aki által közölt tényállás megegyezik a fentebb ismertetett, E. B. illetőleg E. J. I.-né által elmondottakkal. E. J. I., megjegyezte továbbá, hogy a verekedés közben megsérült az orra.

Mind ezután B. D. r. törm. meghallgatta F. É.-t, valamint F. A.-t, akik egybehangzóan elmondták, hogy E. J. I.-vel beszélgettek az utcán, amikor arra lettek figyelmesek, hogy egy másik szomszédjuk D. L. P.-né főbérloje, II. rendű panaszos rohan feléjük, és azt kiabálta, hogy „Miért kell megfenyegetni D.-t?”, ezt követően vitatkozni kezdtek T. J. és E. J. I.-né. Ezt követően az általuk közölt történeti tényállás szó szerint megegyezik E. J. I.-né, E. J. I., valamint E. B. által közölt tényállással.

B. D. r. törm. meghallgatta K. Z.-t is, aki előadta, hogy a verekedésre lett figyelmes, és amikor jött ki a házból azt látta, hogy a verekedés közben az I. rendű panaszos is megjelent a helyszínen. K. Z. elmondta azt is, hogy a panaszos kést vitt a kezében, majd egy téglát, amit E. J. I. felé dobott, ezután pedig egy seprűnyéllel háromszor megütötte E. J. I.-t. Ezt követően K. Z. próbálta őket szétválasztani. Megjegyezte továbbá, hogy ő verekedésbe nem keveredett, illetőleg sérülése sem keletkezett.

B. D. r. törm. továbbá meghallgatta II. rendű panaszost is, aki elmondta, hogy azért ment ki az utcán beszélgető E. J. I.-néhez, mert úgy tudta, hogy E. J. I.-né megfenyegette az albérlojót D. L. P.-nét. Ezután T. J. szóváltásba keveredett E. J. I.-nével, illetőleg a felesége segítségére siető E. J. I.-vel és fiával E. B.-val. Előadta azt is, hogy a verekedés során valóban megjelent a nevelt lánya, a panaszos, azonban ő nem hozott magával kést, valamint semmilyen eszközt. E. J. I. a panaszos arcát egyszer a jobb arcán megütötte. II. rendű panaszos megjegyezte azt is, hogy a verekedés következtében felszakadt a bal szemöldöke.

B. D. r. törm. ezután meghallgatta a panaszost is. Az I. rendű panaszos elmondása szerint, nevelő apja, II. rendű panaszos segítségére sietett, azonban nem vitt magával kést, illetőleg semmilyen tárgyat. E. J. I. egy alkalommal a jobb arcán megütötte, melynek következtében arcán bőrpír keletkezett.

Ezt követően meghallgatta B. D. r. törm. K. J.-et is, aki a történetekről egybehangzóan nyilatkozott II. rendű panaszossal. Hozzátette, hogy a verekedésben nem vett részt, illetőleg sérülése sem keletkezett.

Végül meghallgatta D. L. P.-né is, aki elmondta, hogy nem tudja miért gondolta azt II. rendű panaszos T. J., hogy E. J. I.-né őt megfenyegette, hiszen ez nem így volt. D. L. P.-né arra lett figyelmes, hogy az utcán verekednek, és a helyszínre csak a verekedés befejeztével érkezett meg.

Mind ezután B. D. r. törm. a történeteket jelentette ... régió ügyeletesre felé és mentő kiértesítését kérte.

A rendőri jelentés szerint az említett tárgyak közül a téglá, illetőleg a seprűnyél felkutatásra került a helyszínen. Ezt követően a helyszínre két mentőautó érkezett, B. A. mentőápoló 15 óra 25 perckor érkezett meg, továbbá Sz. L. mentőápoló 16 óra 7 perckor érkezett meg. A helyszínen megvizsgálták a E. B.-t, E. J. I.-t, illetőleg a panaszosokat. Majd közölték, hogy az említett személyeket a M. Kórház traumatológiai osztályára szállítják.

A jelentés alapján E. B., E. J. I., II. rendű panaszos ruházatát átvizsgálta F. Gy. r. törm., az I. rendű panaszos ruházatát N. B. r. törm. vizsgálta át, mely során bűncselekményre, avagy szabálysértésre utaló eszköz nem került elő. Ezután a fenti személyeket átkísérték a mentőszolgálattal a kórházba, ahol az ügyeletes orvos megvizsgálta a személyeket, majd ellátta sérüléseiket, majd közölte B. D. r. törm.-rel, hogy mindegyik sérülés 8 napon belül gyógyul. Ezt követően az említett személyeket a Kerületi Rendőrkapitányságra szállították a KMB segítségével. A kapitányságon II. rendű panaszost befogadták az előállító helyiségbe, a panaszost az előállító helyiség előterében őrizték. E. J. I., illetőleg E. B. a kapitányság folyosóján kerültek őrzésre előállító helyiség hiánya miatt.

B. D. r. törm. jelentése alapján a fenti személyekkel kényszerítő eszközt nem alkalmazott, mivel együttműködők voltak. B. D. r. törm. az előállított személyeket a Cassidian rendszeren keresztül a körözési rendszerben ellenőrizte, mely során megállapította, hogy abban nem szerepelnek. Ezután tájékoztatta őket panasztételi lehetőségükről, mellyel nem kívántak élni. A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli tájékoztatás 2015. április 12-én 15 órakor, valamint az előállítás okáról szóló tájékoztatás megtörtént, illetőleg az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták az előállított személyek részére.

B. D. r. törm. jelentése végén megjegyezte azt is, hogy az intézkedésnél jelen volt T. K. r. tzs., T. A. r. őrnagy, illetőleg N. N. r. törm., valamint N. B. r. törm. is.

B. D. r. törm. a nevezett személyek ellen az általuk elkövetett cselekmény miatt büntető feljelentést tesz.

A rendőri jelentésre rávezették azt, hogy az I. rendű panaszos előállításának idejét 4 órával meghosszabbították, így az 2015. április 13-án 3 órakor jár le.

2) A rendőrség mellékelte a parancsnoki vélemény és kivizsgálásról szóló határozatot az elfogás végrehajtásáról, melyből megállapítható hogy a fenti személyi szabadságot korlátozó intézkedések, nevezetesen az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatás, illetőleg az Rtv. 33. § (1) bekezdés alapján személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, valamint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján foganatosított, szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás, jogszerű és szakszerű volt.

Az Rtv 15. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott arányosság követelményét megvizsgálva E. Cs. r. tzls. megállapította, hogy az intézkedések arányosak voltak.

3) N. N. r. törm. 2015. április 21-én készítette el jelentés, melyből az alábbiak derülnek ki.

N. N. r. törm. jelentése alapján, 2015. 04. 12-én 07 órától 19 óráig Szolgálatirányító parancsnoki szolgálatot látott el a Kerület illetékességi területén ... hívónévvel. A kérdéses napon és időben Sz. S. r. alezredes a szolgálati mobiltelefonon értesítette N. N. r. törm.-t, hogy a Kerület A. közben két egymással szemben lakó család, kb, 10 fő összeverekedett. Ezt követően arra utasította, hogy küldjön a helyszínre járőröket. Mivel 4 fő járőr volt szolgálatban, ebből 2 fő átkísérést hajtott végre, ezért a címre a biztonságos a helyben maradt járőrpárt, valamint 2 fő kmb-t és 6 fő bulldog szolgálatot küldött N. N. r. törm. a helyszínre. A helyszínen N. N. r. törm. is megjelent, a kmb-s tagállomások után érkezett meg. Majd az intézkedést a helyszínen átvette. N. N. r. törm. azt tapasztalta, hogy a helyszínen feldúlt állapotban volt a két család. A verekedő személyek megsérültek, hámsérülés és zúzódás volt rajtuk látható. A helyszínre két mentő érkezett, 4 fő került elszállításra. Részrehajlás az intézkedés során nem történt. A panaszost is elszállították a sérülése miatt, ez előtt még lakásán is átöltözhetett. Mindkét családból 2-2 fő került mentővel elszállításra, a további konfliktus elkerülése miatt külön mentővel. A kíséréshez 3 fő rendőrt biztosított. Az elszállítást követően a kmb tagállomások külön feladatot kaptak, ezért N. N. r. törm. maradt a helyszínt biztosítani, melynek végeztével az előállított személyek kórházi ellátásban részesültek.

N. N. r. törm. szolgálata leadását követően az előállított személyeket visszaszállították a rendőrség épületébe. Az előállításról N. N. r. törm. döntött, egyeztetve a TIK központtal, valamint KCSV-vel.

Az előállításra csoportos garázdaság elkövetése miatt került sor, az eljárás gyors lefolytatása érdekében. A helyszínen a rendőrök részrehajlás nélkül intézkedtek, mivel csak a verekedők, és a tanúk adatait rögzítették, valamint az általuk elmondott tényeket.

N. N. r. törm. jelentése végén megjegyezte, hogy a helyszínen a rendőri intézkedés során senki hozzátartozója nem jelezte azt, hogy az előállítottak között fogyatékos személy lenne.

4) N. S. r. zls. 2015. május 20-án készítette jelentését, mely az alábbiakat tartalmazza.

A rendőri jelentés alapján, 2015. április 12-én 14 órától 22 óráig N. S. r. tzls. a Kerület illetékességi területén T. S. r. zls.-sal Önkormányzati Járőrszolgálatot látott el Bulldog hívónévvel, melynek ellátása során a fenti napon a délutáni órákban az intézkedő rendőrök a Kerület A. utcára kértek segítséget, mert ott a bejelentés szerint tömegverekedés van. A segítségkérést követően a N. S. r. tzls. járőrtársával a megadott címre indult a szolgálati motorkerékpárokkal. A címre menet a Kerületi Sz. utca kereszteződésben találkoztak a másik Önkormányzati Járőrszolgálatot ellátó kerékpáros járőrökkel, akik szintén a bejelentés miatt indultak meg a címre.

N. S. r. tzls. helyszínre érkezésekor verekedés már nem volt, a helyszínen az intézkedő rendőrök az ott lévő személyeket különválasztották, majd meghallgatták őket. A helyszínen tartózkodott már N. N. r. törm. és valamelyik a Kerület i tagállomás, B. D, r. törm. és F. Gy. r. örm. valamint körzeti megbízottak, T. L. r. tzls és K. Z. r. ftzls is. Az ott intézkedő rendőrök

közölték N. N. r. törm.-mel, hogy ott rá és járőrtársára már nincs szükség, a helyzet normalizálódott. N. N. r. törm. emlékezete szerint a helyszínen kb. 20-30 percet tartózkodott az ott jelenlévők nagy létszáma miatt. Ezek után a Központ utasítására a körzeti megbízottakkal a helyszínt elhagyták, mert egy másik helyszínre egy kábítószer befolyása alatt lévő személyhez kértek mentőszolgálat alkalmazottai segítséget, rendőri intézkedést.

N. S. r. tzls. jelentése szerint, a Testület által feltett kérdésekre válaszolni nem tud, mert a helyszínen intézkedést nem foganatosított, csak az intézkedők biztonsága, és az intézkedés biztonságos végrehajtása miatt jelent meg. A helyszínről történő távozását követően a további intézkedésekben nem vett részt, így a történetekkel kapcsolatban nyilatkozni nem tudott.

5) L. K. r. örgy. 2015. április. 19-én készítette el jelentését, mely az alábbiakat tartalmazza.

L. K. r. örgy. jelentése szerint, a hatóságuknál ... bü. számon folyamatban lévő bűnygyben 2015. április 13. napon készenlétes szolgálata ellátása során és foganatosította a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatását. Az ügyben szintén gyanúsított T. J. hatóságukhoz érkezett panaszbeadványában lánya, panaszos kihallgatásának körülményeit is kifogásolja, melyre vonatkozóan a következőket jelentette ki L. K. r. örgy. A Be.-ben foglaltak alapján panaszos részére védőt rendeltek ki, akit a kirendelésről, továbbá a kihallgatás időpontjáról telefonon keresztül értesítettek. Azonban az ügyvéd elmondta, hogy a kihallgatáson megjelenni nem tud. L. K. r. örgy. a törvényben foglaltak szerint a fiatalokú kihallgatását törvényes képviselője jelenlétében foganatosította. A törvényes képviselő a panaszos testvére, K. J. volt, aki panaszosnak az ügyben nem érintett felnőtt korú hozzátartozója.

A panaszbeadvány szerint az I. rendű panaszos kihallgatása során ,a nyomozó azt mondta az I. rendű panaszosnak, hogy nem köteles vallomást tenni, de ha nem tesz vallomást, azzal elismeri a rá rótt bűncselekmény tényét”.

A rendőri jelentés szerint, a panaszos kihallgatása során a fentiek nem hangzottak el, panaszost az alábbiak szerint figyelmeztette L. K. r. örgy.: „figyelmeztetem, hogy nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételét a kihallgatás folyamán bármikor megtagadhatja, azonban ebben az esetben a védekezésnek erről a módjáról lemond.”

L. K. r. örgy megjegyezte továbbá, hogy a panaszban leírt „rá rótt bűncselekmény” kifejezést nem használja, ellenben a terhére rótt bűncselekmény kifejezéssel.

A panaszbeadvány tartalmazza továbbá, hogy az I. rendű panaszos törvényes képviselője, K. J. a kihallgatás során „megpróbált közbeszólni egy-két kérdés feltevésénél, mire a nyomozó azt mondta, hogy ne szóljon közbe, mert ki lesz küldve és nem lehet bent a kislány vallomásánál”. L. K. r. örgy. jelentése alapján, az I. rendű panaszos kihallgatása során törvényes képviselője valóban több alkalommal közbeszólt, melyet követően figyelmeztetésre került, miszerint a kihallgatásba nem szólhat bele, észrevételeit a kihallgatás befejeztével teheti meg. Arra történő figyelmeztetés, miszerint a törvényes képviselő ne szóljon közbe, mert ki lesz küldve a kihallgatásról, nem hangzott el, távollétében az I. rendű panaszos kihallgatási jogai sérültek volna. K. J. a kihallgatás befejezését követően észrevételt tett, amely a kihallgatási jegyzőkönyvben szerepel.

6) D. B. r. őrm. 2015. május 19-én készítette el jelentését a kifogásolt rendőri intézkedésről.

D. B. r. őrm. jelentése szerint, 2015. április 12-én 11 órától 2015. április 12-én 22 órától csapaterős tevékenységben vett részt az „Élet menete” elnevezésű rendezvény biztosítása kapcsán. A fenti napon a csapaterős feladatok végeztével 20 óra körüli időben érkezett vissza a Kerületi Rendőrkapitányságra. Ezt követően az éjszakai váltásparancsnok azt az utasítást adta D. B. r. őrm.-nek, hogy a kapitányság várójában elhelyezett személyeket őrizze szolgálata végéig. A kapitányság várójában két előállított személy volt elhelyezve, akiknek azonnal megkezdte az őrzését.

D. B. r. őrm. a panaszlevélben foglalt kérdésekre érdemben nem tudott válaszolni, mivel egyáltalán nem vett részt az intézkedésben, illetve a panaszlevélben nevezett személyekkel és a panaszossal szemben további intézkedést sem foganatosított.

D. B. r. őrm. jelentése végén megjegyezte, hogy az általam végrehajtott őrzés ideje alatt rendkívüli esemény nem történt. Mászt az esettel kapcsolatban nem tudott elmondani.

7) K. G. r. szds. bűnügyi technikus 2015. május 19-én készítette el jelentését, melyből a következők állapíthatók meg.

A rendőri jelentés alapján, 2015. április 12-én 7 óra 30 perctől 2015. április 13-án 7 óra 30 percig bűnügyi technikusként szolgálatot látott el a Kerületi Rendőrkapitányságon. A fenti napon szolgálata teljesítése során 16 óra 30 perckor megjelentem a Kerület A. utca ... szám alatt az alábbi tényállás alapján. A panaszban szereplő címen 14 óra 50 perc körüli időben, előzetes szóváltást követően E. B, E J.-vel együtt összeverekedett szomszédokkal, a paanszosokkal, a verekedés során kölcsönösen bántalmazták egymást. K. G. r. szds. V. M. r. fhdgy.-gyal (bűnügyi technikus, készenlétes nyomozó) és N. N. r. törm. szolgálatirányító parancsnokkal megjelent a címen 2015. április 12. napon 16 óra 30 perckor, ahol T. K. r. ftzls és T. A. r. örgy. biztosították a helyszínt. A helyszín átvételekor a helyszínt biztosítók úgy nyilatkoztak, hogy a két sértett a lakásban tartózkodik. Ezt követően többször kopogtak, csengettek, de senki nem nyitott ajtót. A helyszínen megjelent P. P. r. ezredes kapitányságvezető is tájékozódni a cselekménnyel kapcsolatban, akit a helyszínen tájékoztattak arról, hogy várnak, mert az esetben érintett személyek közül senki sincs a helyszínen. Az egyik érintett személy felesége visszafelé tart a helyszínre a kórházból. A helyszíni szemle 16 óra 30 perctől 19 óra 5 percig tartott, mivel több, mint 1 órát kellett várni, míg az érintett felesége visszatért a helyszínre. A helyszíni szemlét követően K. G. r. szds V. M. r. fhdgy.-gyal elindultak a kapitányságra, ahol ekkorra már a két forrónyomos nyomozó is bent volt, akik már megkezdtek a nyomozati munkákat. V. M. r. fhdgy. a kapitányság épületében a földszinten lévő bűnügyi technikus irodában 20 óra 1 perctől 20 óra 45 percig tanúként hallgatta meg E. J.-ét, majd 21 órától 21 óra 15 percig a nevezett személyt folytatólagosan hallgatta ki tanúként. Ezt követően F. É. tanút hallgatta ki. Mind ezután 0 óra 18 perckor megkezdte a bűnügyi technikus irodában a II. rendű panaszos gyanúsítottként történő kihallgatását, akinek felolvasta jogait és kötelezettségeit. A II. rendű panaszos ezeket tudomásul vette, megértette, és a gyanúsítás ellen panasszal nem élt. A gyanúsítás elején és végén sem élt panasszal, valamint a II. rendű panaszos jegyzőkönyvbe mondta, hogy műtétje miatt nem verekedhetett, mert életveszélyes. Elmondta azt is, hogy lánya, az I. rendű panaszos betegen született egy agyféltekével, és ezért idegállapota funkcionálisan instabil.

K. G. r. szds. megjegyezte, hogy a kihallgatáson ő is részt vett. A gyanúsítást követően levette a panaszosok ujj-, és tenyérlenyomatát. Az ujj- és tenyérlenyomatok levétele után mindkét személy szabadon távozhatott a kapitányság épületéből.

8) R-R. I. r. őrgy. 2015. május 18-án készítette el jelentését.

A rendőri jelentés szerint, R-R. I. r. őrgy a fenti napon 8 órától 8 óráig készenléti csoportvezetői szolgálatot látott el a Kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén. Szolgálat teljesítése során a Kerület A. utcában történő verekedésről érkezett bejelentés. A rendőri intézkedés során visszajelentés érkezett a helyszínen intézkedett N. N. r. ftörm.-től, mely szerint garázdaság történt és a cselekmények tisztázását követően előállítják a garázdaságban résztvevő személyeket, de mivel utóbbiak megsérültek, kórházi ellátásuk vált szükségessé. Az orvosi vizsgálat után 4 személy lett elfogva és előállítva. Az előállítást követően R-R. I. r. őrgy az elkövetők előállító helyiségben történő elhelyezésére utasította a járőröket. Azonban, mivel a két előállító helyiség közül az egyikben más ügyből kifolyólag előállított személy volt, ezért csak az egyik helyiségben volt lehetséges az elhelyezés. A szabad előállító helyiségbe a II. rendű panaszost helyezték el, akitől megkérdezte volt-e panasza, de nem jelezte azt hogy lett volna. R-R. I. r. őrgy. részére jelezték, hogy az egyik előállított személy, az I. rendű panaszos neurológia betegségben szenved. Ezért R-R. I. r. őrgy. az előállító őrt arra utasította, hogy őt ne az előállító helyiségben helyezték el, hanem az előállító helyiség befogadó helyiségében legyen az őrzése, amíg kihallgatására nem kerül sor. Ezután az I. rendű panaszostól megkérdezte, hogy van-e valamilyen panasza, illetve szed-e valamilyen gyógyszert? A válasza nemleges volt. Az I. rendű panaszos törvényes képviselője a helyszínen jelen volt, egyéb kitérítést nem kértek. A másik két előállított személyt a kapitányság folyosóján helyezték el, illetőleg őrizték. A helyszíni intézkedést követően R-R. I. r. őrgy a helyszíni szemlebizottságot a helyszínre küldte, hogy kezdjék meg a szemlét.

A jelentés alapján, az elkövetők előállítását követően először a tényállás további tisztázása érdekében a tanúk kihallgatása következett. Majd a gyanúsítottak kihallgatására került sor.

R-R. I. r. őrgy. jelentésében elmondta, hogy a gyanúsítottak személyi szabadságának korlátozására csak a szükséges mértékben került sor.

9) T. S. r. zls. 2015. május 18-án készítette el jelentését, amely szinte szó szerint megegyezik a Testület által a 4) alpontban ismertetett, N. S. r. tzls. által közölt jelentéssel, erre tekintettel a Testület eltekint ennek ismétlésétől.

10) M. B. r. őrm. 2015. május 19-én készítette el jelentését, melyből az alábbiak állapíthatók meg.

M. B. r. őrm. jelentése alapján, 2015. április 12-én 20 órától 2015. április 13-án 8 óráig rendkívüli őr feladatot látott el a Kerületi Rendőrkapitányságon lévő előállító helyiségben. Az eligazítást követően megkezdte szolgálatomat rendkívüli őrként. A jelentés szerint az előállító helyiségben 3 fő volt elhelyezve, ebből 2 fő (férfi) volt befogadva és 1 fő volt az előállító helyiség előterében elhelyezve. Az I. rendű panaszos az előállító helyiség befogadó részében volt elhelyezve, egy széken ült, folyamatos felügyelet alatt állt. Az I. rendű panaszos M. B. r. őrm szolgálat teljesítése során jelezte neki, hogy rosszul érzi magát, azonban egészségügyi problémájára M. B. r. őrm nem emlékszik pontosan. Ekkor az I. rendű panaszos M. B. r. őrm többszöri kérdésekre sem igényelt orvosi ellátást, továbbá az egészségügyi állapota szemmel

láthatóan nem romlott. Az ügyeletes készenléti csoportvezetőnek, valamint a tagállomás felé közölte M. B. r. őrm, hogy az I. rendű panaszos rosszul érzi magát, de orvosi ellátást, mentőt nem igényel.

A rendőri jelentés szerint, a beszélgetés normális hangnemben hangzott el, M. B. r. őrm semmi sértő, sérelmező kijelentést nem tett az I. rendű panaszos felé, sem a családjára, sem az ügyvel kapcsolatban.

M. B. r. őrm. megjegyezte azt is, hogy az I. rendű panaszos fogva tartása ideje alatt többször ki akarta nyitogatni az előállító helyiség ablakait, amiket M. B. r. őrm zárt és nyitott, valamint az asztalon lévő mobiltelefonhoz is többször tett hirtelen mozdulatot. A II. rendű panaszos fogvatartásának ideje alatt többször jelezte M. B. r. őrm. számára, hogy a fogdában kialakított mosdót szeretné igénybe venni. A zárkából elkísérte a fogdában kiépített mosdó helyiségbe, ahol ajtóval el volt különítve a lányától, így vele nem találkozott és nem is kommunikált. Az előállító helyiségekben ivóutak vannak kiépítve, melyeket az előállított személyek bármikor használhatnak – erre felhívtam figyelmüket is. A II. rendű panaszos jelezte azt is, hogy a lánya, az I. rendű panaszos betegségben szenved, ha romlik az egészségügyi állapota, akkor orvosi ellátásra lesz szüksége. M. B. r. őrm panaszosok élelmezésével kapcsolatban nyilatkozni nem tud, mivel a személyek őrzését csak a későbbiekben vette át. Szolgálati teljesítése során egyik fogvatartott személy sem jelezte azt, hogy éhes lenne.

11) E. C. r. tzls. 2015. május 18-án készítette el jelentését a panaszolt rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

E. C. r. tzls. jelentése alapján, 2015. április 12-én szolgálatparancsnoki feladatokat látott el 19 órától másnap 07 óráig. Szolgálati kezdetekor már több személy volt különböző ügyekből kifolyólag a kapitányságon az előállító helyiségben elhelyezve, illetve volt, aki a kapitányság folyosóján (folyamatos őrzés alatt). E. C. r. tzls. a panaszban megfogalmazott kérdések nagy részére választ nem tud adni, mivel azok az események még a nappali szolgálatban történtek.

Szolgálati során egy fő előállító őr teljesített szolgálatot, aki az előállító helyiségben hajtotta végre a személyőrzési feladatokat. Az éjszakai szolgálatban az előállító őri feladatokat 20 órától M. B. r. őrm. úr látta el. Az őrzéssel kapcsolatos eligazítást követően az előállító helyiségben átvette az őrzési feladatokat. M. B. r. őrm. jelezte E. C. r. tzls. számára, hogy az I. rendű panaszos jelezte rosszullétét, de mentőt a rendőri kérdés ellenére sem kért. Azt is elmondta, hogy az őrzés során több alkalommal engedte ki az I. rendű panaszost, illetve a II. rendű panaszost a mellékhelyiségbe. Egyebet az őrzéssel kapcsolatban elmondani nem tudott.

A rendőri jelentés szerint, az étkeztetéssel kapcsolatban a II. rendű panaszos úgy nyilatkozott, hogy nem kér, ezt a befogadást végző rendőr saját kézírásával rögzítette a befogadó lapon.

E. C. r. tzls. az előállítás pontos időtartamáról jelentésében nem tudott nyilatkozni, mivel 2015. április hónapban a fogva tartásért felelős személy még a Készenléti Csoportvezető volt, így az intézkedés alá vont személyek szabadon bocsátását is ő intézte.

12) B. D. r. törm. 2015. május 18-án az alábbiakkal egészítette ki jelentését.

B. D. r. törm. jelentéséből kiderül, hogy 2015. április 12-én 8 óra és 20 óra közötti időintervallumban gépkocsizó járőrszolgálatot látott el a Kerület illetékességi területén. A régió ügyeletes 14 óra 50 perckor arra utasította, hogy jelenjen meg a Kerület A. utcánál, mivel onnan verekedésről tettek bejelentést. B. D. r. törm. helyszínre érkezésekor már nem folyt verekedés. a verekedő feleket elkülönítették. F. Gy. r. őrm.-rel szóban meghallgatta a feleket. A helyszínre érkezett 4 tagállomás, körülbelül 15 rendőr, amit a tömegverekedés indokolt. B. D. r. törm. a helyszínen szóban meghallgatta a helyszínen tartózkodó személyeket, valamint a sérültekhez mentő értesítését kérte.

A rendőri jelentés szerint, a helyszínen való intézkedés megkezdésétől egyik jelenlévő rendőr sem volt részrehajló, mindenki sértettként lett kezelve. A kórházba szállítást követően a kórházban az I. rendű panaszos jelezte, hogy el kell mennie az illemhelyiségre. Mivel N. B. r. törm. éppen nem tartózkodott a helyszínen, ezért B. D. r. törm. elkísérte a panaszost a mosdóba, ahol az I. rendű panaszos bement a mosdó előterébe, majd bezárta maga után az ajtót, bement az illemhelyiségre, és azt az ajtót is magára zárta. B. D. r. törm. addig a kórház folyosóján várakozott a mosdó előtt. Amikor végzett, visszakísérte az orvosi rendelő elé, majd azelőtt várakoztak.

B. D. r. törm. jelentésében megjegyezte azt is, hogy a II. rendű panaszos illetve más személy az előállítás, elszállítás alatt neki nem jelezte, hogy bárki bármiféle fogyatékosággal rendelkezne.

13) V. M. r. fhdgy bűnügyi technikus 2015. május 18-án készítette el jelentését, amely szinte szó szerint megegyezik K. G. r. szds. által közölt jelentéssel, erre tekintettel a Testület eltekint ennek megismétlésétől.

14) K. A. r. tzls. 2015. május 18-án készítette el jelentését, mely az alábbiakat tartalmazza.

A rendőri jelentés alapján, az I. rendű panaszos 2015. április 12-én a Kerület A. utcában elkövetett cselekménye miatt a Kerületi Rendőrkapitányság a Btk. 399. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő, csoportosan és felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetnének megalapozott gyanúja miatt nyomozást rendelt el. Megkeresésükre A Főváros Gyámhivatal a... sz. határozatával arról tájékoztatta a rendőrséget, hogy az I. rendű panaszos családba fogadó gyámja a II. rendű panaszos. A panaszos gyanúsítottként történő kihallgatására 2015. április 12. napján nagykorú testvére, K. J. jelenlétében került sor, tekintettel arra, hogy más közeli hozzátartozó felkutatására tett intézkedés eredményre nem vezetett.

K. A. r. tzls. jelentése szerint, tekintettel arra, hogy a cselekménynél K. J. is jelen volt, illetve a panaszos törvényes képviselője II. rendű panaszos a bűncselekmény elkövetésében tévékenyen részt vett, az eljáró A X és Y Kerületi Ügyészség az illetékes Kerületi gyámhivatal felé indítvánnyal élt a jelenlegi törvényes képviselő T. J. kizárására és a panaszos részére eseti gyám kirendelésére. A gyámhivatal ezen indítvány alapján az eljárásban II. rendű panaszos törvényes képviselői jogát korlátozta, illetve az I. rendű panaszos törvényes képviselőjének ellátására érdekellentét miatt dr. K. Z. ügyvédet jelölte ki.

15) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az I. rendű panaszos, mint fiatalkorú gyanúsított kihallgatásáról készült, 2015. április 13-án kelt jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv készült a Kerületi Rendőrkapitányságon, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a fiatalkorú I. rendű panaszos, mint gyanúsított kihallgatása alkalmával A Szent Imre tér 23. szám alatti hivatali helyiségben 2015. április 13. napon 0 óra 32 perckor. A kihallgatáson jelen volt a nyomozó hatóság részéről: L. K. r. őrgy., valamint az eljárásban résztvevők közül az I. rendű panaszos (gyanúsított), illetőleg K. J. (törvényes képviselő).

L. K. r. őrgy. tájékoztatta az I. rendű panaszost, hogy mind szóban, mind írásban anyanyelvét használhatja. Ezt követően közölte vele, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 179. § (1) bekezdése alapján gyanúsítottként hallgatja ki, mert a rendelkezésre álló adatok szerint megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2015. 04. 12. napon 14 óra 50 perc körüli időben a Kerület A. utca ... szám előtti helyen előzetes szóváltást követően édesapjával, a II. rendű panaszossal együtt összeverekedett szomszédjaikkal, E. J.-vel és annak fiával E. B.-vel, a verekedés során a szomszédjaikkal kölcsönösen bántalmazták egymást. A cselekmény során az I. rendű panaszos egy késsel több alkalommal megpróbálta megszúrni illetve megvágni E. J.-t, és egy seprűnyéllel több alkalommal a karjain megütötte őt. Kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartásuk alkalmas volt arra, hogy másokban megbotráncozást vagy riadalmat keltsen, társai cselekményüket csoportosan követték el, az I. rendű panaszos pedig csoportosan és felfegyverkezve. A bántalmazás során mindnyájan 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedtek.

Az I. rendű panaszos fenti cselekménye alkalmas a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és d) pontja szerint minősülő, csoportosan és felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettének megállapítására.

Ezután L. K. r. őrgy. felhívta az I. rendű panaszos figyelmét arra, hogy a gyanúsítás ténye miatt panaszt tehet. Az I. rendű panaszos válasza szerint, panaszt tesz „mert nem volt kés az egész történetben”.

L. K. r. őrgy. figyelmeztette az I. rendű panaszost, hogy a Be. 117. § (2) bekezdése alapján nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételét a kihallgatás során bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Továbbá figyelmeztette, hogy amit mond, az felhasználható bizonyítékként. A Be. 117. § (4) bekezdése szerint, ha vallomástételt megtagadja, ez az eljárás folytatását nem akadályozza, illetőleg nem érinti az észrevételezési, kérdezési, valamint az indítványtételi jogát. Majd L. K. r. őrgy. felhívta az I. rendű panaszos figyelmét arra, hogy a Btk. 268. § (1) szerinti hamis vád büntettének, a Btk. 269. § szerinti hamis vád vétségének törvényes következményeire.

Ezután L. K. r. őrgy. figyelmeztette az I. rendű panaszost, hogy a Be. 43. § (2) bekezdése alapján jogosult arra, hogy a büntetőeljárásban a gyanúsítást, a vád tárgyát, ezek változását közöljék vele, továbbá hogy jelen legyen a szakértő meghallgatásánál, szemlénél, bizonyítási kísérletnél, felismerésre bemutatásnál, az eljárás során az őt érintő iratokba betekintsen. Jogosult arra, hogy megfelelő időt és lehetőséget kapjon a védekezésre való felkészülésre, a védelemre szolgáló tényeket az eljárás bármely szakában előadja, indítványokat,

észrevételeket tegyen, jogorvoslattal éljen, a büntetőeljárás jogairól, kötelességeiről a bíróságtól, ügyésztől, a nyomozó hatóságtól felvilágosítást kapjon. L. K. r. őrgy továbbá tájékoztatta az I. rendű panaszost, hogy a Be. 43. § (5) bekezdése értelmében, köteles a lakóhelyének, illetve a tartózkodási helyének címét, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerinti értesítési címét és annak megváltozását az elköltözés - értesítési cím esetén a megváltozása vagy megszűnése - után három munkanapon belül annál a bíróságnál, ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál bejelenteni, amelyik vele szemben büntetőeljárást folytat. Ennek elmulasztása esetén - ha ehhez e törvény más jogkövetkezményt nem fűz - a terhelt rendbírósággal sújtható, és az okozott költség megfizetésére kötelezhető. Továbbá tájékoztatta az I. rendű panaszost arról, hogy a Be 70/B. § (2) bekezdése alapján, a nyomozás befejezéséig a gyanúsított, a védő, a fiatalkorú törvényes képviselője, a sértett és képviselője másolatot kaphat a szakvéleményről, valamint az olyan nyomozási cselekményről készült iratról, amelyeknél jelenlétüket e törvény lehetővé teszi; az egyéb iratról pedig akkor, ha ez a nyomozás érdekeit nem sérti. Ezen törvényhely (5) bekezdése szerint, a nyomozás befejezését követően másolatot kaphat a nyomozás azon iratairól, amelyeknek a megismerésére a 193. § (1) bekezdése alapján jogosult.

A jegyzőkönyv alapján, a Be. 117. § (6) bekezdése alapján a fiatalkorú terhelt korára, érettségére figyelemmel a figyelmeztetések számára érthető módon is megfogalmazásra kerültek.

Ezt követően K. L. r. őrgy. tájékoztatta az I. rendű panaszost, hogy az eljárásban dr. K. A. védőt rendelték ki számára, aki a szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg a kihallgatáson, a távolmaradása az eljárási cselekmény lefolytatásának nem akadály. Az I. rendű panaszos megértette a jogaira történő figyelmeztetést, valamint tájékoztatást, továbbá vallomást kíván tenni védő részvétele nélkül is, akinek kirendelését elfogadta.

Az I. rendű panaszos adatainak felvételét követően, az I. rendű panaszos vallomást tett, melyben előadta, hogy az egész ügy kezdődött, hogy tegnap délutáni órákban az I. rendű a panaszos testvére, K. J. bement a házukba szólni, hogy egyik szomszédjukat megfenyegette a másik szomszédjuk, valami I. Azt mondta, hogy megveri meg ilyenek, ők azért mentek ki segíteni neki, hogy ne bántásák. Az I. rendű panaszos kérdésre elmondta, hogy ő, az édesapja, és a két testvére ment ki segíteni. Majd miután kimentek, azt hallották, hogy az I. nevű nő azt kiabálta édesapjának, a II. rendű panaszosnak, hogy „bűdös cigány, te hordtad ide a szemetet”. A panaszos nem emlékezett pontosan, hogy mikor kimentek akkor I. férje és fia ott voltak-e már, vagy csak utánuk jöttek, de a vita közben ők is ott voltak. Ezt követően I. fia ököllel egyszer csak megütötte II. rendű panaszost a fején, majd I. férje is megütötte ököllel, majd megint meg akarta ütni, de akkor a panaszos közéjük ugrott és ő kapta az ütést. A panaszost az arcán találták el. Ezután II. rendű panaszos próbálta védeni az I. rendű panaszost, I. férje azonban támadta őt is. I. férje, E. J. I. a panaszost meg akarta támadni, mire I. azt mondta neki, hogy: „hagyjad, gyerek!” Majd I. fia, E. B. odament a panaszoshoz, és meg akarta ütni, de nem sikerült neki, mivel II. rendű panaszos az I. rendű panaszos elé ugrott. Az I. rendű panaszos próbálta őket szétszedni. Majd B. bement a házba és kihozott egy baseball ütőt, azonban mikor megérkeztek a rendőrök és mentősök a helyszínre, bedobta a kerítés mögé.

Az I. rendű panaszos kérdésre elmondta, hogy II. rendű panaszos, illetőleg B. sérülései úgy keletkeztek, hogy B. először „bevágott” II. rendű panaszosnak, B. sérülése pedig úgy keletkezett, hogy amikor II. rendű panaszos védte az I. rendű panaszost, eltalálta B.-t

L. K. r. őrgy. azon kérdésére, mely szerint került-e a fenti verekedés közben az ön kezébe kés, seprűnyél vagy féltégla, az I. rendű panaszos azt felelte, hogy nem, csak a seprűnyél igaz. E. J. I. ököllel ütötte II. rendű panaszost, az I. rendű panaszos eközben a kerítésnél talált egy seprűnyelet, azt megfogta, és azzal többször megütötte E. J. I.-t, azért hogy hagyja békén édesapját. Az I. rendű panaszost csak egyszer ütötték meg a verekedés közben, B. apja, amikor II. rendű panaszost akarta megütni, de az I. rendű panaszost találta el.

A Be. 145.§ alapján a jelenlévő törvényes képviselőt, K. J.-t tájékoztatta a nyomozó hatóság, hogy a gyanúsított kihallgatása során elhangzottak tekintetében észrevételt, indítványt tehet. K. J. észrevétele az volt, hogy „a késes és téglás dologgal nem értek egyet, ilyen nem történt.”

Az I. rendű panaszos ezt követően azt nyilatkozta, hogy mást az ügyel kapcsolatban elmondani nem tud, valamint nem is kíván, a felvett jegyzőkönyv az általa elmondottakat helyesen tartalmazza, melyet elolvasás után helybenhagyólag aláírt.

Az eljárási cselekmény befejezve, jegyzőkönyv lezárva 2015. április 13. 1 óra 11 perckor.

16) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a II. rendű panaszos, mint fiatalkorú gyanúsított kihallgatásáról készült, 2015. április 13-án kelt jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv készült a Kerületi Rendőrkapitányságon, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő eljárásban a II. rendű panaszos, mint gyanúsított kihallgatása alkalmával A Szent Imre tér 23. szám alatti hivatali helyiségben 2015. április 13. napon 0 óra 18 perckor. A kihallgatáson jelen volt a nyomozó hatóság részéről: V. M. r. fhdgy., valamint az eljárásban résztvevők közül a II. rendű panaszos (gyanúsított).

V. M. r. fhdgy. tájékoztatta a II. rendű panaszos, hogy mind szóban, mind írásban anyanyelvét használhatja. Ezt követően közölte vele, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 179. § (1) bekezdése alapján gyanúsítottként hallgatja ki, mert a rendelkezésre álló adatok szerint megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2015. 04. 12. napon 14 óra 50 perc körüli időben a Kerület A. utca ... szám előtti helyen előzetes szóváltást követően édesapjával, az I. rendű panaszossal együtt összeverekedett szomszédjaikkal, E. J.-vel és annak fiával E. B.-vel, a verekedés során a szomszédjaikkal kölcsönösen bántalmazták egymást. Kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartásuk alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, társai cselekményüket csoportosan követték el. A bántalmazás során mindnyájan 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedtek.

A fentiek alapján a II. rendű panaszos megalapozottan gyanúsítható a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettének elkövetésével.

Ezután V. M. r. fhdgy. felhívta a II. rendű panaszos figyelmét arra, hogy a gyanúsítás ténye miatt panaszt tehet. a II. rendű panaszos válasza szerint, panaszt nem tesz.

V. M. r. fhdgy. figyelmeztette a II. rendű panaszost, hogy a Be. 117. § (2) bekezdése alapján nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételét a kihallgatás során bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Továbbá figyelmeztette, hogy amit mond, az felhasználható bizonyítékként. A Be. 117. § (4) bekezdése szerint, ha vallomástételt megtagadja, ez az eljárás folytatását nem akadályozza, illetőleg nem érinti az észrevételezési, kérdezési, valamint az indítványtételi jogát. Majd V. M. r. fhdgy. felhívta a II. rendű panaszos figyelmét arra, hogy a Btk. 268. § (1) szerinti hamis vád büntetnének, a Btk. 269. § szerinti hamis vád vétségének törvényes következményeire.

Ezután V. M. r. fhdgy. figyelmeztette a II. rendű panaszost, hogy a Be. 43. § (2) bekezdése alapján jogosult arra, hogy a büntetőeljárásban a gyanúsítást, a vád tárgyát, ezek változását közöljék vele, továbbá hogy jelen legyen a szakértő meghallgatásánál, szemlénél, bizonyítási kísérletnél, felismerésre bemutatásnál, az eljárás során az őt érintő iratokba betekintsen. Jogosult arra, hogy megfelelő időt és lehetőséget kapjon a védekezésre való felkészülésre, a védelemre szolgáló tényeket az eljárás bármely szakában előadja, indítványokat, észrevételeket tegyen, jogorvoslással éljen, a büntetőeljárás jogairól, kötelességeiről a bíróságtól, ügyésztől, a nyomozó hatóságtól felvilágosítást kapjon. V. M. r. fhdgy. továbbá tájékoztatta a II. rendű panaszos, hogy a Be. 43. § (5) bekezdése értelmében, köteles a lakóhelyének, illetve a tartózkodási helyének címét, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerinti értesítési címét és annak megváltozását az elköltözés - értesítési cím esetén a megváltozása vagy megszűnése - után három munkanapon belül annál a bíróságnál, ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál bejelenteni, amelyik vele szemben büntetőeljárást folytat. Ennek elmulasztása esetén - ha ehhez e törvény más jogkövetkezményt nem fűz - a terhelt rendbírósággal sújtható, és az okozott költség megfizetésére kötelezhető. Továbbá tájékoztatta a II. rendű panaszos arról, hogy a Be 70/B. § (2) bekezdése alapján, a nyomozás befejezéséig a gyanúsított, a védő, a fiatalokú törvényes képviselője, a sértett és képviselője másolatot kaphat a szakvéleményről, valamint az olyan nyomozási cselekményről készült iratról, amelyeknél jelenlétüket e törvény lehetővé teszi; az egyéb iratról pedig akkor, ha ez a nyomozás érdekeit nem sérti. Ezen törvényhely (5) bekezdése szerint, a nyomozás befejezését követően másolatot kaphat a nyomozás azon iratairól, amelyeknek a megismerésére a 193. § (1) bekezdése alapján jogosult.

Ezt követően V. M. r. fhdgy. tájékoztatta a II. rendű panaszos, hogy az eljárásban védőt rendelték ki számára, aki a szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg a kihallgatáson, a távolmaradása az eljárási cselekmény lefolytatásának nem akadálya. A II. rendű panaszos megértette a jogaira történő figyelmeztetést, valamint tájékoztatást, továbbá vallomást kíván tenni védő részvétele nélkül is, akinek kirendelését elfogadta.

A II. rendű panaszos adatainak felvételét követően, a II. rendű panaszos vallomást tett, amely szerint hallomásból tudja azt, hogy a fenti napon egy ismerősénél voltak kint a rendőrök személtlerakás miatt. A II. rendű panaszos fia kiment becsukni a kaput, amikor megállították a rendőrök, hogy tud-e valamit a szemétről, ami nemrég került oda. Ezt követően elmentek a rendőrök, a II. rendű panaszos fia pedig bement, és közölte a II. rendű panaszossal, hogy az utcán sok ember tartózkodik, és kiabálnak egy hölgynek. A II. rendű panaszos mondta a fiának, hogy ne foglalkozzon vele, csukja be a kaput, majd az I. rendű panaszos bezárta a kaput, aki tájékoztatta a II. rendű panaszost, hogy „az utcán úgy üvöltönek, mint egy állat, ott van egy férfi is”. A II. rendű panaszos erre kiment, és látta, hogy az embereket, illetőleg

hallotta a vitát, így kiment az utcára. A hölgy mondta a II. rendű panaszos fiának, hogy szóljon a II. rendű panaszosnak, mert segítségre van szüksége, a szomszédok meg akarják „lincselni” a szemét miatt. Amikor a II. rendű panaszos meghallotta, megkérdezte a hölgyet, hogy mi a probléma, melyre a hölgy azt válaszolta, hogy fél ezektől az emberektől, itt üvöltönek, ő pedig egyedül van a kicsi gyermekeivel. A II. rendű panaszos erre azt kérdezte a szomszédoktól, hogy mit akarnak ettől az 5 kg-os nőtől, a Gellérrtel kiabáljanak, aki ide hordja a szemetet. E. J. I.-né úgy reagált a II. rendű panaszos kérdésére, hogy „bűdös cigányok, ti hordjátok ide a szemetet, el fogunk tüntetni titeket, bűdösek vagytok, koszosak”. A II. rendű panaszos közelebb ment E. J. I.-néhez, mivel csúnya szavakkal illette őt, ekkor csatlakozott a E. J. I., majd körbe állták a II. rendű panaszost, és azt kiabálták, hogy „megöllek, nem félek téled, te bűdös, retkes cigány..”, egyéb obszcén szavakkal illették a II. rendű panaszost. Erre az ordibálásra jött ki az I. rendű panaszos, illetőleg a testvére, K. J. A II. rendű panaszos egyszer csak arra lett figyelmes, hogy a tömegből egy gyerek, E. B. odapattant, majd hirtelen egy nagyot ütött a II. rendű panaszos szeme alá, E. J. I. is megakarta ütni, azonban nem sikerült eltalálnia. A II. rendű panaszos visszaütött, ekkor találhatta el E. B.-t. Ezután odalépett az I. rendű panaszos, és K. J., illetőleg a többi szomszéd, akik próbálták leszedni a II. rendű panaszosról a támadókat. Az I. rendű panaszost is érte egy ütés az arcán. A II. rendű panaszos állítása szerint, valahonnan előkerült egy baseball ütő, és közben kiabálták, hogy hívjanak rendőrt, a II. rendű panaszos is ezt üvöltötte. A II. rendű panaszos elismerte, hogy valakinek ő is ütött, azonban csak azért, mert a szemöldökéből folyt a vér, és nem látta, hogy kit üt meg csak védekezett. Továbbá megjegyezte azt is, hogy az I. rendű panaszos kezében nem volt kés, illetőleg nem vette fel a felmosó nyelet, valamint nem bántott senkit, téglával sem dobta meg E. J. I.-t. A II. rendű panaszos csak azt tapasztalta, hogy a lánya köpködte E. J. I.-t és fiát, E. B.-t. Majd E. J. I. kergetni kezdte az I. rendű panaszost, a E. J. I.-né azonban megállította férjét, és kérte, hogy ne bántsa a gyereket.

A II. rendű panaszos megjegyezte a vallomása végén, hogy műtött ember, a hasán van egy vágás a műtét következményeként. Egy daganatot operáltak ki a hasából, így ő nem is verekedhetne, mert akár bele is halhat, ha azt a heget megütik. A lánya, az I. rendű panaszos pedig betegen született, egy agyféltekével, ezért idegállapota funkcionálisan instabil. A felesége 11 éve meghalt, azóta egyedül neveli gyermekeit, egy fizetésből élnek.

A jegyzőkönyv alapján az eljárási cselekmény 2015. április 13-án 1 órakor ért véget.

17) A rendőrség mellékelte a X. és Y Kerületi Ügyészség az I. rendű panaszos gyanúsítottként történő kihallgatása elleni panasz tárgyában hozott, 2015. április 20-án kelt határozatát, melyből az alábbiak derülnek ki.

A csoportosan, felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette miatt az I. rendű panaszos és társai ellen a Kerületi Rendőrkapitányságon folyamatban lévő bűnügyben a panaszosnak a nyomozó hatóság 2015. április 13. napján foganatosított intézkedése ellen bejelentett panaszát, melyben gyanúsítottként történő felelősségre vonását sérelmezi, a Be. 196. § (6) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 195. § (4) bekezdésére – az ügyészség elutasította. A határozatot a panaszosnak, a törvényes képviselőnek, védőnek azzal kézbesítette, hogy ellene a Be. 196. § (6) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 195. § (5) bekezdésére – további jogorvoslatnak nincs helye.

A határozat indokolásából kiderül, hogy az I. rendű panaszoszt a nyomozó hatóság 2015. április 13. napján gyanúsítottként hallgatta ki a következők alapján. 2015. 04. 12. napon 14 óra 50 perc körüli időben a Kerület A. utca ... szám előtti közterületen az I. rendű panaszos állítása szerint előzetes szóváltást követően édesapjával, II. rendű panasossal együtt összeverekedett szomszédjaikkal, E. J. I.-vel és annak fiával E. B.-vel, a verekedés során a szomszédjaikkal kölcsönösen bántalmazták egymást. A cselekmény során az I. rendű panaszos egy papuccsal megdobta és köpködté E. J. I. terheltet. A II. rendű panaszos ököllel megütötte E. J. I.-t, ekkor E. B. odalépett és több alkalommal, ököllel arcon ütötte a II. rendű panaszoszt. Majd a II. rendű panaszos is ököllel arcon ütötte E. B.-t Amikor közéljük ugrott az I. rendű panaszos, őt érte E. B. egy ütése az arcán, melynek következtében az arcán bőrpír keletkezett. E. B. terheltnek felszakadt a szája a II. rendű panaszosztól kapott ütés következtében, szeretne volna megmosni a száját a közeli kúton, azonban oda nem jutott el, mivel az I. rendű panaszos II. rendű panaszos hívására, kezében egy késsel odaszaladt E. J. I.-hez, majd a késsel felé hadonászott, valamint azzal fenyegette, hogy megöli. II. rendű panaszos azonban kivette az I. rendű panaszos kezéből a kést, ezt követően pedig egy téglát és egy seprűnyelet hozott a helyszínre az I. rendű panaszos. A seprűnyellel többször meg is ütötte E. J. I.-t A verekedés következtében II. rendű panaszosnak felszakadt a szemöldöke, E. J. I. pedig az orrán sérült meg.

A fenti tényállás alapján az I. rendű panaszoszt a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző (2) bekezdés szerint minősülő csoportosan, felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetével gyanúsította a nyomozó hatóság. Az I. rendű panaszos a kihallgatása során a gyanúsítás ellen panasszal élt azzal, hogy a cselekmény során nem volt nála kés.

Az ügyészség megállapította, hogy a panasz nem alapos. A nyomozás iratai alapján megállapította, hogy a gyanúsításra megalapozottan került sor. A bűncselekmény megalapozott gyanúját más terhelték vallomása, tanúvallomások, rendőri jelentés támasztja alá.

Mivel a fent leírt bűncselekmény megalapozott gyanúja annak közlésekor fennállt, ezért a nyomozó hatóságnak a Be. 179. § (1) bekezdésén alapuló intézkedésére törvényesen és megalapozottan került sor. A további bizonyítási eszközök beszerzésére és vizsgálatára, a tényállás tisztázására a nyomozás további szakaszának feladata.

18) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az I. rendű panaszos előállításának időtartamáról szóló igazolást, mely szerint az I. rendű panaszos 2015. április 12-én 15 órától 2015. április 13-án 1 óra 40 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt a Kerületi Rendőrkapitányság épületében tartózkodott. Az előállítás során sérülése, illetőleg panaszja nem keletkezett.

19) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a II. rendű panaszos előállításának időtartamáról szóló igazolást, mely szerint a II. rendű panaszos 2015. április 12-én 15 órától 2015. április 13-án 1 óra 10 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt a Kerületi Rendőrkapitányság épületében tartózkodott. Az előállítás során sérülése, illetőleg panaszja nem keletkezett

20) A rendőrség csatolta a II. rendű panaszos orvosi vizsgálatáról, 2015. április 12-én készült ambuláns lapot, melyből megállapítható, hogy a felvétel ideje 17 óra 1 perc. A fején nyílt seb látszódik, valamint a két irányú arckoponya felvételen Fractura nem látható. Az anamnézis szerint, a II. rendű panaszos elmondta, hogy a kórházba érkezését megelőzően a Kerület en közterületen, általa ismert személyek bántalmazták őt, mely következtében a feje megsérült, eszméletvesztése nem volt, illetőleg egyéb panasza sem. Az ambuláns lap által megállapított státusz szerint, a II. rendű panaszos lehelete enyhén alkoholos, a koponya alakilag ép állapotban van, bal szemöldöke felett található 1 cm-es sebzés. A nyaki gerinc kóros eltérés nélkül, a mellkasa stabil, szimmetrikus, Dyspmoe nincs. Hasa puha, betapitnható, defense nincs. Vesetájék és gerinc felett ütögetésre nem érzékeny, a medence stabil, csípőtáji mozgások megtartottak, a végtagok alakilag és funkcionálisan is épek. Az idegrendszere kapcsán durva org. neurológiai góctünet nincs.

21) A rendőrség mellékelte az I. rendű panaszos orvosi vizsgálatáról készült ambuláns lapot is, amelyet a panaszosok is a Testület rendelkezésére bocsátott, így azt a Testület már az I. pont 2) alpontjában ismertette.

22) A rendőrség mellékelte a 2015. május 15-én kelt végzését az eljárás felfüggesztéséről a II. rendű panaszos a Kerületi Rendőrkapitányság beosztottjai által foganatosított rendőri intézkedés ellen benyújtott panasza alapján folytatott eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 32. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Ket. 32. § (7) bekezdésére, és az Rtv. 93. § (3) bekezdésére a Testület értesítésének kézhezvételéig P. P. r. ezredes felfüggeszti. A végzés ellen a Ket. 98. § (3) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye, melyet a kézhez vételtől számított 15 napon belül a hatósághoz címezve, A Rendőrfőkapitányához lehet előterjeszteni.

A végzés indokolásából kiderül, hogy a II. rendű panaszos 2015. április 29-én nyújtott be panaszt a Kerületi Rendőrkapitányság beosztottjai által 2015. április 12-én foganatosított intézkedéssel szemben, panaszát a Testülethez is eljuttatta.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint:

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint, a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

(2) A Testület az alapvető jogot nem sértő, valamint az alapvető jogot csekély mértékben sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti.

(3) A Testület a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben a 92. § (1) bekezdése szerinti eljárásának feltételei fennállnak, erről a panaszost,

illetve az eljáró rendőri szervet értesíti. A panaszos az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, vagy a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az eljáró rendőri szerv a Testülettől kapott értesítés kézhezvételekor köteles az eljárást felfüggeszteni.

(4) Amennyiben a panaszos a (3) bekezdés szerint határidőben kéri, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, vagy a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el, a rendőri szerv köteles a panaszt a Testülethez áttenni. Amennyiben a Testület az eljáró rendőri szervet arról értesíti, hogy a határidő eredménytelenül eltelt, a rendőri szerv köteles az eljárást folytatni.

23) A rendőrség csatolta a 2015. április 13-án kelt hivatalos feljegyzését az I. rendű panaszos gyanúsítottként történő kihallgatása során a fiatalkorú törvényes képviselőjeként jelen volt az I. rendű panaszos testvére K. J. tekintettel arra, hogy az ügyben a fiatalkorú édesapja, a II. rendű panaszost is gyanúsítottként vonták eljárás alá, édesanyja pedig a rendelkezésre álló adatok szerint korábban elhalálozott, és egyéb nagykorú hozzátartozó, aki törvényes képviselőként eljárhatott volna nem merült fel.

24) A rendőrség mellékelte a II. rendű panaszos nyilatkozatait az előállított/elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről.

A II. rendű panaszos azt nyilatkozta, hogy az előállító helyiségbe történő befogadásakor anyanyelvén szóban és írásban kapott tájékoztatókból, az előállított/elővezetett személy jogait és kötelezéseit, azok gyakorlásának módját, illetőleg jogorvoslati lehetőségeit megismerte.

A II. rendű panaszos nyilatkozata szerint, egészségi állapotból adódó különleges étkezési vagy egyéb igényei nem voltak, illetőleg vallásgyakorláshoz kapcsolódó különleges igényei sem voltak.

A II. rendű panaszos kijelentette, hogy dohányzik, illetőleg hozzátartozója, vagy egyéb személy értesítését nem kérte.

A II. rendű panaszos élelemmel történő ellátásáról szóló nyilatkozatából megállapítható, hogy élelmiszert nem kért.

A II. rendű panaszos a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 56/2014. (XII. 5.) BM rendelet 5. § (4), 14. § (3) bekezdéseiben és a büntetések, az intézkedések egyes kényszerintézkedések és szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 12. § (5) bekezdésében meghatározott szóbeli tájékoztatás megtörténtét, és megértéséről, az írásos tájékoztató átvételéről, illetőleg dohányzási szokásairól szóló nyilatkozata szerint, a fogdába történő befogadásakor megismerte anyanyelvén, szóban és írásban kapott tájékoztatóból:

- az ellen folyó eljárásban a panaszjogát, és jogorvoslati lehetőségeit

- védelemhez való jogát
- iratokba való betekintési jogait
- kapcsolattartás formáit

- a tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogait
- konzuli hatóságok értesítéséhez való jogát
- a fogdába betartandó magatartási szabályokat, a fegyelmi felelősség és a fegyelmi eljárás rendjét
- a biztonsági intézkedéseket, különösen az elektronikus megfigyelési rendszer alkalmazásának lehetőségét
- kártérítési felelősség rendjét
- a fogva tartás kezdő és befejező időpontját
- az egészségügyi ellátáshoz való jogát

A II. rendű panaszos továbbá a fogva tartott jogait és kötelességeit tartalmazó, valamint a fogva tartottakkal alkalmazható kényszerítő eszközökről szóló írásos tájékoztatót átvette.

25) A rendőrség mellékelte az I rendű panaszos adatait tartalmazó KEKKH által kiállított lapot, mely alapján megállapítható az I. rendű panaszos születési dátuma és lakcíme.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

Mindkét panaszosok sérelmezte az előállításukat, kifogásolták annak jogalapját és körülményeit. A panaszosok kifogásolták azt is, hogy a rendőrök részrehajlóan intézkedtek, mivel a panaszosok nem részesültek azokban a „kiváltságokban”, mint a bűncselekmény többi gyanúsítottja, illetőleg a rendőrök a helyszínen nem hallgatták meg a panaszosokat. Az I. rendű panaszos sérelmezte, hogy az előállítás időtartama alatt őt nem engedték ki a mosdóba, nem kapott ételmezt, illetőleg vizet. Az I. rendű panaszos kifogásolta továbbá, hogy rendőrök bánásmódját, mivel az előállítás során többször kigúnyolták, megfenyegették, illetőleg durva hangnemben beszéltek vele.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosoknak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, illetőleg a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszt az arra jogosult terjesztette-e elő.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. A (3) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat.

A törvényes képviselők eljárási jogosultságát az alábbiak szerint vizsgálta a Testület.

A Testület rendőrség által rendelkezésére bocsátott iratokból megállapítható, hogy a panaszos mikor született, tehát az is, hogy a sérelmezett események idején 15 éves volt, azaz még nem töltötte be a tizennyolcadik életévét.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:10. § (1) bekezdése szerint Kiskorú az, aki a tizennyolcadik életévét nem töltötte be. A kiskorú a házasságkötéssel nagykorúvá válik. A 2:11. § szerint korlátozottan cselekvőképes az a kiskorú, aki a tizennegyedik életévét betöltötte és nem cselekvőképtelen. A 2:13. § szerint cselekvőképtelen az a kiskorú, aki a tizenharmadik életévét nem töltötte be.

A 2:12. § (1) bekezdése szerint a korlátozottan cselekvőképes kiskorú jognyilatkozatának érvényességéhez - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - törvényes képviselőjének hozzájárulása szükséges. Ha a korlátozottan cselekvőképes kiskorú cselekvőképessé válik, maga dönt függő jognyilatkozatainak érvényességéről. A (4) bekezdés szerint a törvényes képviselő a korlátozottan cselekvőképes kiskorú nevében maga is tehet jognyilatkozatot, kivéve azokat, amelyeknél jogszabály a korlátozottan cselekvőképes kiskorú saját nyilatkozatát kívánja meg, vagy amelyek a korlátozottan cselekvőképes kiskorú munkával szerzett jövedelmére vonatkoznak. A törvényes képviselőnek a kiskorú személyét és vagyonát érintő jognyilatkozata megtétele során a korlátozott cselekvőképességű kiskorú véleményét figyelembe kell vennie.

A rendőrség által mellékelte, a II. 14) alpontban ismertetett jelentésből megállapítható, hogy a megkeresésükre a ... Város Gyámhivatal Kerületi Hivatala .. számú határozatában azt a tájékoztatást adta, mely szerint az I. rendű panaszos családba fogadó gyámja T. J, a II. rendű panaszos.

A hivatkozott rendelkezéseket jelen ügyre vetítve megállapítható, hogy a panaszos a sérelmezett események idején korlátozottan cselekvőképesnek minősült, **így helyette a gyámja, II. rendű panaszos is jogosult volt törvényes képviselőként panaszt előterjeszteni.**

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

Az I. rendű panaszos sérelmezte az egész eljárás jogszerűségét, a gyanúsítást, illetőleg annak megfogalmazását, mely szerint őt csoportosan, felfegyverkezve elkövetett garázdaság bűncselekményével gyanúsítják. Az I. rendű panaszos kifogásolta a kihallgatásának körülményeit is, mely szerint a gyanúsítottkénti kihallgatásán nem lehetett jelen a gyámja, a II. rendű panaszos, mivel ő is gyanúsított, így az I. rendű panaszos testvére, K. J. volt jelen a kihallgatáson törvényes képviselőként..

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület hatásköre vizsgálatánál, az Rtv. fentebb idézett rendelkezései mellett figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

A bűncselekmény minősítése, illetőleg a gyanúsítás, valamint a gyanúsított kihallgatása, mint büntetőeljárás keretében, a rendőrség nyomozati tevékenysége kapcsán végrehajtott intézkedése kapcsán jelzi a Testület, hogy ezekre vonatkozó szabályokat a Be. rendezi. A Be. 196. § (1) bekezdésére figyelemmel a panaszosoknak lehetősége volt panaszt előterjeszteni a gyanúsítással szemben, hiszen a Be. jelen szakasza értelmében a gyanúsítás közlésétől van lehetősége az érintetteknek a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élni. Továbbá ugyanezen törvényhely alapján az I. rendű panaszosnak lehetősége lett volna panasszal élni.

Tekintettel a fentiekben kifejtettekre a Testület hatáskörének hiányára figyelemmel nem vizsgálhatta felül a bűncselekmény minősítést, illetőleg a gyanúsítást, valamint a gyanúsítottkénti kihallgatásra vonatkozó kifogást.

3) A Testület ezután azon körülményeket vizsgálta meg, amelyek a panaszosokkal szembeni rendőri intézkedési kötelezettséget keletkeztethették, azaz vajon bármelyik panasszal szemben fennállt-e valamely bűncselekmény elkövetésének olyan mértékű gyanúja, amely a velük szembeni intézkedési kötelezettséget megalapozhatta. Ennek kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett a Testület.

A panaszbeadvány szerint, 2015. április 12-én a II. rendű panaszos éppen mosott, illetőleg készítette a gyerekei ruháit, amikor a fia, K. J. hazajött, és tájékoztatta édesapját, hogy valami szemét miatt kiabálás van a szomszédban, ott vannak a rendőrök, és kérdezték tőle, hogy tud-e valamit az oda lerakott szemétről, melyre nemleges választ adott. A II. rendű panaszos felhívta a fia figyelmét, hogy semmibe se szabad belefolyni, intézzék el ők. Majd a fia bezárta a kaput, azonban amikor visszament arról tájékoztatta az édesapját, a II. rendű panaszost, hogy „apu azt kéri a szomszédnő, hogy gyere már ki, mert meg akarják lincselni a szomszédok, és nagyon fél, egyedül van otthon a kicsi gyermekeivel, a férje nincs otthon.” A II. rendű panaszos ezután kiment a ház elé, átnézett a kerítésen, majd üvöltést hallott, illetőleg egy sovány nőt látott, három kicsi gyermekkel. A II. rendű panaszos kiment a kapun, hogy közelebről is szemügyre vegye azt, hogy mi történik valójában. Az említett nő ott állt egyedül a gyermekeivel, azt kiabálta, hogy fél, valamint tőle pár méterre rengeteg szomszéd, nők, illetőleg férfiak a legfajtalánabb szavakat használva. Ezt követően a II. rendű panaszos szóváltásba keveredett a szomszédokkal. Állítása szerint, lehetetlen volt beszélni a szomszédokkal, mivel nagyon indulatosak voltak. Mind eközben E. J. I.-né és férje E. J. I., valamint a gyerekük E. B., a többi szomszédal körbe vették a II. rendű panaszost. Ekkor odament hozzá a lánya és fia K. J., mely alkalmat kihasználta E. J. I.-né és E. B., hogy a vassal tűzdelt motoros kesztyűjével egy hatalmas ütést mért a II. rendű panaszos fejére, melynek eredményeképpen felszakadt a bőr a szemé fölött és ömleni kezdett a vér a fejből. Ezután J. és B. ütlegelni kezdték. A II. rendű panaszos próbált védekezni, a fia J. is próbálta védeni, ellökni róla E. J. I.-t és B.-t. Eközben I. azt kiabálta: „Tegyétek el láb alól a bűdös cigányt!” A II. rendű panaszos álláspontja szerint, több ütés a fiát érte. Az I. rendű panaszos eközben azt üvöltötte, hogy „hagyjátok békén apukámat, mit képzeltetek magatokról.”, majd oda állt a II. rendű panaszos mellé, ezután pedig E. J. I. őt is arcon ütötte. A panaszos elfutott, azonban E. J. I. utána szaladt, majd a II. rendű panaszos is utánuk sietett. E. J. I. azt kiabálta a panaszosnak, hogy „téged is megöllek te cigány kis k***a”, eközben E. J. I.-né azt kiabálta a másik fiának, hogy „hozd ki a baseball ütőt és a viperát”, a panaszos emlékezet szerint, fegyvert is említett a II. rendű panaszos ezt követően arra figyelt fel, hogy egy vipera bot volt B. kezében, E. J. I. kezében pedig baseball ütő. Majd egy rendőrautó érkezett meg nagy sebességgel. A II. rendű panaszos úgy véli, hogy talán ez mentette meg őt attól, hogy komolyabb tragédia történjen vele. A beadvány szerint, I. kikapta B. kezéből a viperát, E. J. I.-tól elvette a baseball ütőt, majd visszaadta a fiának T.-nak, aki elbújt az utcán parkoló saját terepjárójuk mögé, és kihasználva a helyzetet bedobta a házuk udvarára az eszközöket, melyeket később a rendőri intézkedés alatt a szomszédjuknak vittek át.

A rendőrség elmondása szerint E. J. I.-né, mint bejelentő hívta fel a rendőrséget a fenti napon és kért rendőri intézkedést. A bejelentésben arról értesítette a rendőrséget, hogy két egymással szemben lakó család (kb. 10 fő) összeverekedett egymással.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli,

feltéve, hogy az intézkedés szükségességnek időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A (2) bekezdés szerint a magánérdek védelme a törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Jelen rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 9. §-a egészíti ki azzal, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény/szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt/szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

A panaszosok és a rendőrség által elmondott információk egybecsengenek tekintetben, hogy a rendőrség a helyszínen bejelentésére jelent meg. Amikor a rendőrök megérkeztek a helyszínre, meghallgatták a bejelentőt, aki elmondta, hogy a fenti napon azért hívta ki a rendőröket, mert az egyik szomszédja D. L. P.-né szemetet rakott le a házuk elé. Ezt követően arról is tájékoztatta B. D. r. törm.-t, hogy a barátnőivel beszélgetett az utcán, amikor arra lett figyelmes, hogy egy másik szomszédja, D. L. P.-né főbérője a II. rendű panaszos rohan feléjük, majd szóváltásba keveredtek. A bejelentő előadta azt is, hogy ezután a házból kiszaladt hozzá a férje E. J. I. és a fia E. B. Ők ketten szintén vitába keveredtek a II. rendű panaszossal, majd verekedni kezdtek. A verekedés közben az I. rendű panaszos is megjelent a helyszínen, aki először egy kést hozott magával, azonban azt az apja elvette tőle. Ezt követően egy téglát és egy seprűnyelet hozott magával. A téglát E. J. I. felé dobta, de nem sikerült eltalálnia, a seprűnyéllal pedig háromszor megütötte E. J. I. karját.

A telefonos bejelentés egyrészt felvethette a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság bűncselekményét, mely szerint aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

- a) csoportosan,
- b) a köznyugalmat súlyosan megzavarva,
- c) fegyveresen,
- d) felfegyverkezve vagy
- e) nyilvános rendezvényen követik el.

A telefonos bejelentés felvethette továbbá a Btk. 164. §-ába ütköző testi sértés bűncselekmény elkövetésének a gyanúját, amely szerint:

- (1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.
- (2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértést
 - a) aljas indokból vagy célból,
 - b) védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére, illetve
 - c) a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el.
- (5) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértés maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást okoz.
- (6) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a súlyos testi sértést
 - a) aljas indokból vagy célból,
 - b) védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére,
 - c) a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére,
 - d) maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást okozva,
 - e) különös kegyetlenséggel követik el.
- (7) Aki a (3) vagy (6) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (8) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt vagy halált okoz.
- (9) Aki a súlyos testi sértést gondatlanságból követi el, vétség miatt
 - a) a (3) bekezdésben meghatározott esetben egy évig,
 - b) a (6) bekezdés b)-c) pontjában meghatározott esetben három évig,
 - c) életveszélyes sérülés okozása esetén egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (10) A (2) bekezdésben meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető.

A fentiekben kifejtettek alapján a bejelentésben közölt információk, nevezetesen a verekedés, azaz fizikai erőszak kifejtésének a rendőrség tudomására hozása felvethették jogellenes cselekmények elkövetését. Az, hogy a bejelentő ezen információkat a rendőrség

tudomására hozta a Testület véleménye szerint a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, hiszen ki kellett mennie a rendőröknek a helyszínre és meg kellett győződniük arról, hogy valóban a jogellenes cselekményt a bejelentő sérelmére követték-e el, mikor és kik. Hiszen a szükséges intézkedéseket a cselekmények elkövetése esetén a rendőrségnek, tekintettel arra, hogy bűnüldöző és közrendvédelmi hatóságként (is) funkcionál a rendőrség haladéktalanul meg kellett tennie a jogellenes helyzet megszüntetése érdekében. Emiatt a Testület álláspontja szerint a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jelent meg a bejelentés helyszínén és kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a rendőrség hogyan tett eleget az intézkedési kötelezettségének, hiszen a panaszosok állítása szerint a rendőrök a helyszínen nem hallgatták meg őket. Próbálták vázolni a történetet, azonban a rendőröket nem érdekelték a panaszos szempontjai.

A rendőrség tájékoztatása szerint a helyszínen meghallgatták a bejelentőt, őket nyilatkoztatták a történetekkel kapcsolatban, majd a lehetőségekhez képest megpróbálták felderíteni a történetet, ennek érdekében meghallgatták a helyszínen lévő személyeket E. B.-t, E. J. I.-t, F. É.-t, F. A.-t, és K. Z.-t, majd a panaszosokat, illetőleg K. J.-t, végül D. L. P.-nét. Mindannyian egybehangzóan nyilatkoztak a tömegverekedést illetően, mely szerint szóváltást követően összeverekedtek egymással a II. rendű panaszos, E. J. I., illetőleg E. B. és az I. rendű panaszos. E. J. I.-né, valamint E. J. I., E. B., F. É. és F. A., továbbá K. Z. is úgy nyilatkozott a panaszos egy kést hozott magával a verekedés helyszínére, melyet a II. rendű panaszos elvett tőle, azonban ezután egy téglát, és egy seprűnyelet hozott magával, majd a seprűnyéllel többször megütötte E. J. I.-t. A panaszos, illetőleg a II. rendű panaszos által közölt tényállás alapján, az I. rendű panaszos is részt vett a verekedésben, azonban nem volt nála kés, illetőleg egyéb eszköz.

A Testület a panaszos és a rendőrség által előadott tények tekintetében ellentmondást tapasztalt, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást megállapítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna, így csakis arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tényállások között feszülő, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható rendőrség intézkedési kötelezettsége kapcsán.

4) A Testület ezt követően a panaszosok előállítását vizsgálta meg.

a) Az előállítás jogalapja tekintetében a Testület a következő megállapításokat tette.

A rendőrségi tájékoztatása szerint a panaszosokat az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja alapján állították elő.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek. Jelen rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

Ahhoz, hogy a Testület a rendőrség által megjelölt előállítási ok megalapozottságáról állást foglaljon, egyrészt arról kell állást foglalnia, hogy felmerülhetett-e a panaszosokkal szemben bűncselekmény elkövetésének gyanúja, másrészt arról, hogy amennyiben igen, úgy megvalósult-e a „tettenérés”.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszosok részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszosok elkövették-e a bűncselekményt, avagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszosokkal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

Jelen ügygel kapcsolatban a Testület arra a következtetésre jutott, hogy már a telefonos bejelentés felvethette a szóban forgó bűncselekmény elkövetésének a gyanúját, így a rendőrségnek a helyszínen meg kellett arról győződnie, hogy a bejelentés alapos-e. Ennek érdekében az intézkedő rendőr meghallgatta a bejelentőt, a panaszosokat, illetőleg a helyszínen tartózkodó többi szemtanút. A telefonos bejelentés garázdaság, illetőleg testi sértés bűncselekményének gyanúját vethette fel, azonban a helyszínen tartózkodó személyek azon tájékoztatása, mely szerint tömegverekedés alakult szóváltást követően a panaszosok és a szemben lévő szomszéd család között, mely során az I. rendű panaszos késsel támadt rá az egyik szomszédra, ezt követően egy téglát és egy seprűnyelet vitt magával, majd a seprűnyéllel sikerült többször eltalálnia az egyik szomszédot. Ezért a gyanú megalapozása, gyengítése, vagy esetleges kizárása érdekében indokoltá vált a gyanúsítottakkal szemben, így panaszosokkal szemben is további érdemi cselekmények foganatosítása. Így a Testület álláspontja szerint önmagában már a telefonos bejelentés alkalmas volt arra, hogy felvesse a panaszosokkal szemben a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút, amelyet a helyszínen lévő személyek többségének egybehangzó nyilatkozatai a garázda magatartást illetően tovább erősítettek, valamint az, hogy a rendőrök a verekedés helyszínén megtalálták a téglát, illetőleg a seprűnyelet az I. rendű panaszossal szemben megalapozhatta a garázdaság bűncselekményének csoportosan, felfegyverkezve történő elkövetésének gyanúját, a II. rendű panaszossal szemben pedig a csoportosan elkövetett garázdaság büntettét. Ezen körülményekre tekintettel a Testület igenlő választ adott arra a kérdésre, hogy a

panaszosokkal szemben felmerülhetett olyan bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, amely indokolttá tette a velük szembeni további intézkedést, amelyet előállítás keretén belül foganatosíthatott a rendőrség.

Ezután a Testületnek azt kellett megvizsgálnia és abban kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásához szükséges második, konjunktív elem (t. i. tettenérés) megvalósult-e.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, a Testületnek tehát szükséges elvégezni a fogalom elemzését ahhoz, hogy megítélhesse, jelen ügyben alappal hivatkozik-e a rendőrség a tettenérésre, mint kötelező előállítási okra.

A Btk. kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvétel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, A, 2003, 587-588. o.).

A Be. szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.].

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Amennyiben az elkövető ilyen fajta nyomon követhetősége megszakad, úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

A Testület véleménye szerint fennállt a panaszosokkal szemben a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, ezen felül az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazhatóságának a második, konjunktív eleme, t. i. tettenérés is megvalósult. A Testület által kialakított történeti tényállás szerint a rendőrség ugyan nem, azonban a bejelentő, valamint a helyszínen tartózkodó szemtanúk észlelték a bűncselekmény elkövetésének

folyamatát egészen a rendőrök helyszínre érkezéséig, azt, ahogyan a panaszosok a szomszéd családdal szóváltásba keveredtek, ezt követően összeverekedtek az utcán, majd az I. rendű panaszos egy késsel, ezt követően pedig egy téglával és egy seprűnyéllel támadta meg az egyik szomszédot, akit a seprűnyéllel többször is sikerült eltalálnia. Így a Testület következetes gyakorlata szerint megvalósult a folyamatos, szemmel kísérés, a nyomon követés. Továbbá kiemelve a panaszbeadvány azon mondatát, mely szerint a II. rendű panaszosnak az volt a szerencséje, hogy a verekedés közben, amikor E. B. kezében egy vipera volt, apja E. J. I. kezében egy baseball ütőt tartott, hirtelen nagy sebességgel hajtott a helyszínre egy rendőrautó, amely a II. rendű panaszos állítása szerint megmentette a helyzetet egy komolyabb tragédiától. Tehát a rendőri jelenlét megszakította a bűncselekmény folyamatát, mivel a rendőrség a helyszínre akkor érkezett meg, amikor a két család között a verekedés folyamatban volt. Tehát a rendőrség is a helyszínre érkezéskor konkrét bűncselekmény elkövetésére utaló folyamatot tapasztalhatott. Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint fenn állt a tettenérés lehetősége jelen ügy kapcsán. Így az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjának mindkét feltétele a bűncselekmény elkövetésének gyanúja, valamint a tettenérés is megvalósult. Minderre tekintettel a rendőrség az előállítás jogalapja tekintetében helyes járt el, így nem sérült a panaszosok személyi szabadságához való joga.

Tehtettel a fentebb kifejtettekre a Testület megállapítása szerint, az előállítás tekintetében nem sérült a panaszosok személyi szabadsághoz való alapvető joga.

b) A panaszosok előállításának időtartama kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

A Szolgálati Szabályzat 30. § (4) bekezdése alapján, ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal - a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően - szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

i) Az I. rendű panaszost az előállításról szóló igazolás szerint 2015. április 12-én 15 óra és 2015. április 13-án 1 óra 40 percig állították elő. B. D. r. törm. által készített jelentésből megállapítható, hogy az I. rendű panaszost előállításának idejét 4 órával meghosszabbították.

A rendelkezésre álló iratok és felvételek alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A bejelentés helyszínére a rendőrség 15 óra körül érkezett meg. Ekkor igazoltatták és részletesen meghallgatták a bejelentőt. Ezt követően E. B.-t, majd E. J. I.-t igazoltatták és meghallgatták. A helyszínen tartózkodó szemtanúkat meghallgatása után a rendőrök a panaszosokat igazoltatták, illetőleg meghallgatták. Ezt követően a helyszínre a rendőrök által értesített két mentő érkezett meg, az egyik 15 óra 25 perckor, a másik pedig 16 óra 7 perckor. A mentőápolók megvizsgálták a verekedésben részt vett személyeket, majd rendőri kísérettel beszállították őket a M. Kórházba. Az I. rendű panaszos vonatkozásában, a Testület rendelkezésére bocsátott ambuláns lap szerint a felvétel ideje 16 óra 57 perc volt. A kórházban az ügyeletes orvos megvizsgálta, majd ellátta a sérüléseit, majd közölte a rendőrökkel, hogy a sérülés 8 napon belül gyógyul. A felszólításokat és figyelmeztetéseket követően az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján előállították, majd az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján a panaszos ruházatát átvizsgálták. Ezt követően szállították át a kapitányságra, ahol a panaszost az előállító helyiség előterében helyezték el. A tanúk, illetőleg a többi gyanúsított kihallgatását követően az I. rendű panaszost hallgatták ki. Az I. rendű panaszos gyanúsítottkénti kihallgatása 2015. április 13-án 0 óra 32 perckor kezdődött, az eljárási cselekmény 1 óra 11 perckor ért véget. Ezután az I. rendű panaszos vonatkozásában ujjnyomatlapot, valamint tenyérynymatlapot, illetőleg fényképkísérőlapot készítettek. Mind ezután kitöltötték a szükséges dokumentációkat és végül 2015. április 13-án 1 óra 40 perckor szabadon bocsátották.

A Testület gyakorlata alapján, az előállítás időtartama a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időpontjától számítandó, tehát a rendőri intézkedés kezdetétől, amely jelen ügyben 15 óra. Mindezek alapján tehát az I. rendű panaszos előállítása összesen 10 óra 40 percen keresztül tartott, amely önmagában véve sem felel meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében maximalizált 8 órás időtartamnak, azonban tekintettel arra, hogy meghosszabbították az előállítás időtartamát, a Testület álláspontja szerint ezen időtartam akár indokolt is lehet, amennyiben szükségszerű volt a törvényi korlát meghosszabbítása. A Testület vizsgálata során megállapította, hogy az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felel meg az alaki követelményeknek, mivel a meghosszabbítás indokát nem tüntették fel a meghosszabbítást elrendelő nyilatkozaton, illetőleg a meghosszabbítás tényét fel sem tüntették az előállítás időtartamáról szóló igazoláson. Tekintettel arra, hogy az I. rendű panaszos előállításának időtartama meghaladta a 8 órás törvényi maximumot, illetőleg az annak meghosszabbítását elrendelése nem felel meg a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezésekben foglalt alaki követelményeknek. Erre tekintettel az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állapította meg.

A Testület megvizsgálta a továbbiakban az előállítás során foganatosított érdemi cselekményeket, illetőleg, hogy azok mennyi időt vettek igénybe. Az előállítás során érdemi cselekményt az I. rendű panaszossal szemben a kapitányságon való átadást megelőzően a mentő kitérkezéséig kb. 25 percen hajtottak végre, mely során igazoltatták, meghallgatták a történetekkel kapcsolatban; majd rendőrség értesítésére mentő érkezett a helyszínre 15 óra 25 perckor, illetőleg 16 óra 7 perckor, ezután megvizsgálták a panaszost. Ezt követően kórházba

szállították, a kórházba való felvétel ideje 16 óra 57 perc volt. A kórházban megvizsgálták, majd ellátták sérüléseit, amely kb. 1 óra időtartamot vehetett igénybe. Mind ezután a kapitányságra szállították és adták át sérülés-és panaszmentesen. A Googlemaps rendszere szerint a M. Kórház és a Kerületi Rendőrkapitányság körülbelül 7,8 km-re fekszik egymástól, ami 13 percnyi utat jelent, így a panaszos Rendőrkapitányságra szállítása nagyjából 18 óra 13 percre tehető. A kapitányságon a ruházatátvizsgálás, illetőleg szükséges dokumentációk elkészítését, kitöltését követően (amely szintén kb. 1 órát vehetett igénybe). A rendőrség tájékoztatása alapján ezt követően 1025. április 13-án 0 óra 32 perc és 1 óra 11 perc között a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatását fogatosították. Ezután az I. rendű panaszos vonatkozásában ujjnyomatlapot, valamint tenyérynymatlapot, illetőleg fényképkísérőlapot készítettek, amely maximum 20 percet vehetett igénybe. Az előzőekre tekintettel közelítőleg 2 óra 4 percen keresztül történtek konkrét cselekmények a panaszossal szemben. A fennmaradó holtidőben (kb. 8 óra 10 perc) nem hajtottak végre a panaszossal szemben érdemi cselekményt. A Testület megállapítása szerint, a holtidő, amely során semmiféle eljárási cselekményt nem fogatosítottak a panaszossal szemben, így indokolatlanul kellett várakoznia a kapitányság épületében eléri a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét, hiszen a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időtartama nem állt arányban az elérni kívánt céllal.

A Testület álláspontja szerint, a rendőrség indokolatlanul, aránytalanul és szükségszerűtlenül hosszú ideig korlátozta az I. rendű panaszost személyi szabadságában, hiszen vele szemben az érdemi cselekmények összideje aránytalanul kevés az előállítás teljes időtartamához képest. Így a Testület álláspontja az előállítás időtartamát illetően az, hogy az jelen esetben nem volt arányos, mivel 10 óra 40 perc indokolatlanul hosszú volt, ezért a Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy sérült az I. rendű panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

Tekintettel a fentebb közöltekre a Testület az I. rendű panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának a sérelmét állapította meg az előállítása időtartama kapcsán, hiszen az indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt, továbbá a Testület az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is megállapította, mivel az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felelt meg az Rtv.-ben, illetőleg a Szolgálati Szabályzatban foglalt alaki követelményeknek.

ii) A II. rendű panaszost 2015. április 12-én 15 óra és 2015. április 13-án 1 óra 10 percig állították elő. B. D. r. törm. által készített jelentésből megállapítható, hogy a II. rendű panaszost előállításának idejét 4 órával meghosszabbították.

A rendelkezésre álló iratok és felvételek alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A bejelentés helyszínére a rendőrség 15 óra körül érkezett meg. Ekkor igazoltatták és részletesen meghallgatták a bejelentőt. Ezt követően E. B.-t, majd E. J. I.-t igazoltatták és meghallgatták. A helyszínen tartózkodó szemtanúkat meghallgatása után a rendőrök a panaszosokat igazoltatták, illetőleg meghallgatták. Ezt követően a helyszínre a rendőrök által értesített két mentő érkezett meg, az egyik 15 óra 25 perckor, a másik pedig 16 óra 7 perckor. A mentőápolók megvizsgálták a verekedésben részt vett személyeket, majd rendőri kísérettel beszállították őket a M. Kórházba. Az II. rendű panaszos vonatkozásában, a Testület rendelkezésére bocsátott ambuláns lap szerint a felvétel ideje 17 óra 1 perc volt. A kórházban az ügyeletes orvos megvizsgálta, majd ellátta a sérüléseit, majd közölte a rendőrökkel, hogy a sérülés 8 napon belül gyógyul. A

felszólításokat és figyelmeztetéseket követően az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján előállították, majd az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján a panaszos ruházatát átvizsgálták. Ezt követően szállították át a kapitányságra, ahol a II. rendű panaszost az előállító helyiségben. A tanúk, illetőleg a többi gyanúsított kihallgatását követően az I. rendű panaszost hallgatták ki. A II. rendű panaszos gyanúsítottkénti kihallgatása 2015. április 13-án 0 óra 18 perckor kezdődött, az eljárási cselekmény 1 órakor ért véget. Ezután az I. rendű panaszos vonatkozásában ujjnyomatlapot, valamint tenyérynymatlapot, illetőleg fényképkísérőlapot készítettek. Mind ezután kitöltötték a szükséges dokumentációkat és végül 2015. április 13-án 1 óra 10 perckor szabadon bocsátották.

A Testület gyakorlata alapján, az előállítás időtartama a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időpontjától számítandó, tehát a rendőri intézkedés kezdetétől, amely jelen ügyben 15 óra. Mindezek alapján tehát a II. rendű panaszos előállítása összesen 10 óra 10 percen keresztül tartott, amely önmagában véve sem felel meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében maximalizált 8 órás időtartamnak, azonban tekintettel arra, hogy meghosszabbították az előállítás időtartamát, a Testület álláspontja szerint ezen időtartam akár indokolt is lehet, amennyiben szükségszerű volt a törvényi korlát meghosszabbítása. A Testület vizsgálata során megállapította, hogy az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felel meg az alaki követelményeknek, mivel a meghosszabbítás indokát nem tüntették fel a meghosszabbítást elrendelő nyilatkozaton, illetőleg a meghosszabbítás tényét fel sem tüntették az előállítás időtartamáról szóló igazoláson. Tekintettel arra, hogy a II. rendű panaszos előállításának időtartama meghaladta a 8 órás törvényi maximumot, illetőleg az annak meghosszabbítását elrendelése nem felel meg a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezésekben foglalt alaki követelményeknek. Erre tekintettel az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állapította meg.

A Testület megvizsgálta a továbbiakban az előállítás során foganatosított érdemi cselekményeket, illetőleg, hogy azok mennyi időt vettek igénybe. Az előállítás során érdemi cselekményt a II. rendű panaszossal szemben a kapitányságon való átadást megelőzően a mentő kiérkezéséig kb. 25 percen belül hajtottak végre, mely során igazoltatták, meghallgatták a történetekkel kapcsolatban; majd rendőrség értesítésére mentő érkezett a helyszínre 15 óra 25 perckor, illetőleg 16 óra 7 perckor, ezután megvizsgálták a II. rendű panaszost. Ezt követően kórházba szállították, a kórházba való felvétel ideje 17 óra 1 perc volt. A kórházban megvizsgálták, majd ellátták sérüléseit, amely kb. 1 óra időtartamot vehetett igénybe. Mind ezután a kapitányságra szállították és adták át sérülés-és panaszmentesen. A Googlemaps rendszere szerint a M. Kórház és a Kerületi Rendőrkapitányság körülbelül 7,8 km-re fekszik egymástól, ami 13 percnyi utat jelent, így a panaszos Rendőrkapitányságra szállítása nagyjából 18 óra 13 percre tehető. A kapitányságon a ruházatátvizsgálás, illetőleg szükséges dokumentációk elkészítését, kitöltését követően (amely szintén kb. 1 órát vehetett igénybe). A II. rendű panaszos fogdába történő 19 óra 40 perckor fogadták be. A rendőrség tájékoztatása alapján ezt követően 2015. április 13-án 0 óra 18 perc és 1 óra között a II. rendű panaszos gyanúsítottkénti kihallgatását foganatosították. Majd ujjnyomatlapot, valamint tenyérynymatlapot, illetőleg fényképkísérőlapot készítettek, ami maximum 20 percet vehetett igénybe. Az előzőekre tekintettel közelítőleg 2 óra 27 percen keresztül történtek konkrét cselekmények a panaszossal szemben. A fennmaradó holtidőben (kb. 7 óra 43 perc) nem hajtottak végre a panaszossal szemben érdemi cselekményt. A Testület megállapítása szerint, a holtidő, amely során semmilyen eljárási cselekményt nem foganatosítottak a II. rendű panaszossal szemben, így indokolatlanul kellett várakoznia a kapitányság épületében eléri a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét, hiszen a II. rendű panaszos személyi szabadságának korlátozásának időtartama nem állt arányban az elérni kívánt céllal.

A Testület álláspontja szerint, a rendőrség indokolatlanul, aránytalanul és szükségszerűtlenül hosszú ideig korlátozta a panaszost személyi szabadságában, hiszen vele szemben az érdemi cselekmények összideje aránytalanul kevés az előállítás teljes időtartamához képest. Így a Testület álláspontja az előállítás időtartamát illetően az, hogy az jelen esetben nem volt arányos, mivel 10 óra 10 perc indokolatlanul hosszú volt, ezért a Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

Tekintettel a fentebb közöltekre a Testület a II. rendű panaszosnak is megállapította a személyi szabadsághoz való alapvető jogának sérelmét az előállítása időtartama kapcsán, hiszen az indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt, továbbá a Testület a II. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is megállapította, mivel az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felelt meg az alaki követelményeknek.

5) A Testület megvizsgálta az I. rendű panaszos előállítás körülményeire vonatkozó kifogásait.

Az I. rendű panaszos sérelmezte azt, hogy az előállítása során többször is szeretett volna mosdóba menni, azonban a rendőrök nem engedték neki. Az I. rendű panaszos állítása szerint a mosdó, ahova elengedték volna egy nyitott helyiség volt, azon helyiség mellett helyezkedett el, ahol ő tartózkodott. Ezen körülményeket megalázőnak vélte, nevezetesen azt, hogy férfiak jelenlétében kellett volna használnia az illemhelyiséget. Az I. rendű panaszos megjegyezte azt is, hogy nem több alkalommal is kért vizet, illetőleg kérte, hogy nyissanak ablakot, mivel rosszul van, azonban a rendőrök nem tettek eleget kéréseinek.

A rendőrség érdemben csak annyit nyilatkozott, hogy az I. rendű panaszos előállítása során a R.- R. I. r. őrgy. részére jelezték, hogy neurológiai betegségben szenved, így utasította az előállító őrt, hogy az I. rendű panaszost ne az előállító helyiségbe, hanem az előállító helyiség befogadó helyiségben őrizzék, amíg kihallgatására sor kerül. R.-R. I. az I. rendű panaszostól megkérdezte, hogy van-e valamilyen panasza, illetőleg szed-e valamilyen gyógyszert, melyre az I. rendű panaszos válasza nemleges volt. Továbbá M. B. r. őrm. jelentésében előadta, hogy a szolgálata teljesítése során az I. rendű panaszos jelezte többször, hogy rosszul érzi magát, azonban M. B. r. őrm. azon kérdésére, mely szerint kér-e orvosi ellátást, a panaszos nemleges választ adott. A jelentés alapján a II. rendű panaszos jelezte, hogy a lánya (az I. rendű panaszos) betegségben szenved, valamint ha romlik az egészségügyi állapota, akkor orvosi ellátásra lesz szüksége. Az I. rendű panaszos egészségügyi állapota szemmel láthatóan nem romlott, továbbá kérésének megfelelően kinyitották az ablakot. M B. r. őrm. jelentéséből megállapítható az is, hogy az előállító helyiségekben találhatóak ivóutak, amelyeket az előállított személyek bármikor használhatnak, erre fel is hívta az előállított személyek figyelmét, valamint a jelentésből kiderül az is, hogy a szolgálata teljesítése során egyik fogva tartott személy sem jelezte azt, hogy éhes lenne. A mosdó használatát illetően, E. Cs. r. tzls. jelentésében úgy nyilatkozott, hogy M. B. r. őrm. részére elmondta, hogy az I. rendű panaszost az őrzés során több alkalommal engedte ki a mosdóba. B. D. r. tőrm. jelentése szerint, a kórházi tartózkodás ideje alatt az I. rendű panaszos jelezte felé, hogy el kell mennie az illemhelyiségre, így mivel N. B. r. tőrm. nem tartózkodott a helyszínen, B. D. r. tőrm.

elkísérte a mosdóba. Az I. rendű panaszos bement a mosdóba, az ajtót magára zárta, addig B. D. r. törm. a folyosón várakozott.

Az Rtv. 2. § szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdés szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. Az Rtv. 18. § (3) bekezdése szerint a fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség nem bocsátott arra vonatkozó információt a Testület rendelkezésére, melyből megállapítható lett volna, hogy mennyiben tettek eleget az I. rendű panaszos élelmezésére vonatkozó kötelezettségüknek, így a Testület a panaszos által előadott tényállást fogadta el valósnak, amelyre tekintettel megállapította az I. rendű panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét az élelmezése kapcsán.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint, sérült az I. rendű panaszos emberi méltósághoz való joga az élelmezése kapcsán.

6) A II. rendű panaszos kifejezetten sérelmezte a rendőri intézkedés részrehajló voltát.

A II. rendű panaszos előadása szerint azt tapasztalta, hogy a rendőrség helyszínre érkezését követően a rendőrök többsége a E. J. I.-vel, E. J. I.-nével, illetőleg E. B.-vel csevegett és nevetgéltek velük, a panaszosok előadása a történekről pedig nem is érdekelte a rendőröket. Továbbá a II. rendű panaszos állítása szerint, a kórházban a fent említett személyek arra kérték a rendőröket, hogy engedjék ki őket dohányozni, az egyik rendőr mosolyogva azt válaszolta nekik, hogy ha nem szöknek el, akkor nyugodtan kimehetnek, majd kiengedte őket. A II. rendű panaszos már nem részültek ebből a kedvezményből, rendőri kísérettel engedték ki dohányozni. A panaszbeadványból az is kiderül, hogy egy 22-25 éves rendőr leült E. B. mellé, majd hosszasan beszélgetett vele, hangosan nevetgéltek. A kapitányságon is tapasztalható volt a rendőrök elfogultsága a többi gyanúsított irányába. Míg a II. rendű panaszost az előállító helyiségben tartották fogva, addig a többi gyanúsított a kapitányság folyosóján várakozott, ez idő alatt szabadon mozoghattak a kapitányság épületében, kávéztak, dohányoztak, illetőleg több rendőrrel „pacsiztak”, valamint az egyik rendőr meg is puszilta őket.

A II. rendű panaszos beadványában ok-okozati összefüggést lát aközött, hogy őt nem részesítették olyan kiváltságokban, mint a többi gyanúsítottat.

A rendőrség határozottan visszautasította a II. rendű panaszos részrehajló intézkedésre vonatkozó kifogását, hiszen egyik rendőr sem viselkedett elfogultan az intézkedés során. A rendőrök a helyszínen az objektív intézkedés kötelezettségének megfelelően intézkedtek. A rendőrség tájékoztatásából az is kiderül, hogy E. J. I., illetőleg E. B. azért voltak a

kapitányság folyosóján elhelyezve, és nem az előállító helyiségben, mivel csak az egyik előállító helyiség volt szabad, amelybe II. rendű panaszost helyezték el.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület gyakorlata szerint a részrehajló rendőri intézkedés két értelmet takar; az egyik szerint részrehajlónak minősül a rendőri intézkedés, amikor a panaszost a rendőri intézkedés során azért éri hátrány, mert a panaszossal szembenálló felet előtérbe helyezi a rendőr azért, mert valamilyen kapcsolat (rokoni, baráti, ismeretségi) áll fent közöttük. A másik szerint pedig ezen eset hiánya esetén, amikor a rendőrök nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a kitérőket követően a helyszínen történeteket objektíven felderítsék.

A Testület a panaszos részrehajlásra vonatkozó kifogását jelen ügy kapcsán nem találta megalapozottnak. Figyelemmel arra, hogy bár a II. rendű panaszos és a rendőrség egymással ellentétben álló információkat közölt a részrehajlás tekintetében, mégis az ellentmondást a Testület fel tudta oldani. Emiatt a Testület nem találta megalapozottnak a II. rendű panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó állítását, így véleménye szerint a rendőrség nem intézkedett vele szemben részrehajlóan, így a Testület arra a konklúzióra jutott, hogy nem sérült a II. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A fentiekben közöltekre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a II. rendű panaszossal szemben a rendőrök objektív alapon, részrehajlásmentesen intézkedtek, így nem sérült a II. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

7) Végezetül a Testület megvizsgálta az I. rendű panaszos a rendőrök szolgálati fellépését érintő kifogását.

Az I. rendű panaszos sérelmezte az intézkedő rendőrök bánásmódját, az általuk alkalmazott hangnemet, hiszen az előállítása során a rendőrök gúnyos megjegyzéseket tettek rá, megfenyegettek. Az egyik őr azt mondta neki, hogy „te egy rafinált lány vagy, hallom, hogy valami seprűnyéllel megütötted egy haveromat. Ha én lettem volna a helyében, kikaptam volna a kezedből és agyon vertelek volna vele és biztos, hogy elkenődtél volna a földön. Nyugodt lehetsz, hogy apádtól el leszel véve, intézetbe kerülsz és pár év múlva meg mész a börtönbe.” Az I. rendű panaszos jelezte, hogy rosszul van, ezért nem akar beszélgetni. Az őr erre is gúnyos megjegyzéseket tett, majd egy vascsőre mutatott és azt mondta, hogy „én most szívem szerint ezzel a csővel fejbe vágnálak, és biztos belefulladnál a véredbe.”

A rendőrség tájékoztatása szerint, a rendőrök normális hangnemben beszélgettek a panaszosokkal, mely során nem hangzott el semmilyen sértő, sérelmező kijelentés az I. rendű panaszossal, családjával illetőleg az ügyvel kapcsolatban.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg

az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Tekintettel arra, hogy a rendőrség és az I. rendű panaszos is eltérő információkat hozott a Testület tudomására a rendőrök által alkalmazott hangnem vonatkozásában a Testület nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely kapcsán megítélhette volna az I. rendű panaszos kifogásának megalapozottságát, vagy annak alaptalanságát. Figyelemmel a tapasztalt ellentmondásra, amelyet a Testület a rendelkezésre álló bizonyítási eszközei szűkös volta, valamint a bizonyítékok csekély számára tekintettel feloldani nem tudott ezért csak úgy határozhatott, hogy az I. rendű panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök által alkalmazott hangnem kapcsán.

A tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel az I. rendű panaszos emberi méltóságához való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök által használt hangnem kapcsán.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszosokkal szemben kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosított a rendőrség intézkedést, hiszen az oldalukon intézkedési kötelezettség keletkezett, így nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület az előállítás jogalapja kapcsán megállapította, hogy nem sérült így a panaszosok személyi szabadsághoz való joga. Az előállítás időtartama kapcsán mindkét panaszos személyi szabadsághoz való joga sérült, mivel az indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt, továbbá a Testület a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is megállapította, hiszen az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felelt meg az alaki követelményeknek. A Testület megvizsgálta az I. rendű panaszos előállítás körülményeire vonatkozó kifogásait, mely során megállapította, hogy sérült az I. rendű panaszos emberi méltósághoz való joga az élelmezése kapcsán, mivel a rendőrség hallgatott tekintetben, hogy az I. rendű panaszos ellátták-e élelemmel, így a Testület a panaszos tényelődását vette figyelembe. A Testület nem találta megalapozottnak a II. rendű panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogását a tapasztalt ellentmondásra tekintettel, így nem sérült a II. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület szintén nem találta megalapozottnak az I. rendű panaszos kifogását a rendőrök hangnemét illetően az I. rendű panaszos, valamint a rendőrség által közölt információk a feloldhatatlan ellentmondására tekintettel, erre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a II. rendű panaszos emberi méltósághoz való joga.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

A, 2015. november 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag